

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistrúchán a dhéan an t-Athair Peadar Ua Laoighne ar an
"Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

Caibidil a h-án.

Fiach ishdeach at'aigini féin.

1. Ishdig ionuiv atá ríocht Dé, adar an Tiarna. Umpuig hu féin, ó chry go hiomalán, er a Diarna. Fág at' ghieig an sál mí-ortúnach so agus gheoig t'aigini sueneas.

Fouluim conus neahm a chur ina vuil lasmub ghiot, agus aire huirr da vuil lashedig agus chbir go diucuig ríocht. Dé ionat.

Mar ishé rod ríocht Dé ná shycháin agus ábas sa Spriid Náv, rod ná tugtar do'n droh ghuíni.

Tiucuig Críost a trial ort, agus tash-beánha shé a hólás féin doit, má vion an teyleach ishdig olav i gceart agat dó.

Isbdig isbea atá an glóiri a háin-ghan lesh, agus an órnáid go lér, agus lashedig a ghlacac shé súsav ionta.

Is minic a hagan shé chun an té go nuon a vachnav lashedig ion féin, is milish a chórá lesh a nuini shin; is iving an sólás a hogan shé ghò; is uahásach an muintearhas a vion cat-
orha.

2. O, a Chríosty ghflish, oluig t'anam agus do chry do'n Chéili sho, ionas go diucach shé chút agus go vanhach shé ionat ishdig.

Shidí agat a chayint féin: Má tá grá ig éingi ghósa cimeáta shé mo vriahar, agus típuimíd a trial er, agus dián-
limíd cony an ochuir.

Leog Críost ishdeach, dá vri shin, agus cimeád an chuid eli go lér amach.

An aid a veg Críost agat be tú sevir. Beg do ghóhin aun. Diánha shé sláhar doit, agus diánha shé tairifi ghoit, agus ní veg an veaun agat er ghuíni.

Téan aharú er ghuíni go tiuv, agus caibid shiad oruing: ach fanan Críost ar de hór, 'na haca láidir aguig go deri.

Caibidil a h-aon.

Féach istech at' aigne féin.

1. Istigh ionaibh atá righnecht Dé, adeir an Tighearna. Ionfanga thu féin, ó chroidhe go h-ionlán, ar an dTighearna. Fág at' dhiadhl an sa-
ghal m-fhortúnach so agus ghechb-
aidh t'aigne suaimheas.

Foghluim conus neahshuim a chur in a bhfuil lasmúich dhíot, agus aire thabhairt dá bhfuil laistigh agus ch-
fir go dtiocfaidh righnecht Dé ionat.

Mar is é rud righnecht Dé ná so-
cháin agus ábas sa Spriid Naonh,
rud ná tugtar do'n droch dhuine.

Tiocfaidh Críost ag triall ort, agus tais-beánaidh sé a sholas féin duit, ma bhíonn an teaghlaeh istigh ollamh i gceart agat dó.

Laistigh iseadh atá an phoiné a thaitheam, leis, agus an órnáid go léir, agus lastigh a ghlacac sé súsav ionta.

Is minic a thagam sé chun an té go mbíonn a mhachtuamh laistigh ann féin; is milis a chómbrádh leis an nduine sin; is aoibhúin an sólás a thugann sé dhò; is mór an suaim-
neas aigne a thugann sé dhò; is uath-
bhásach an muintearbas a bhíonn
catortha.

2. O, a Chríostaí dhlis, ollmhúich t'anam agus do chroidhe do'n Chéile seo, ionas go dtiocfaidh sé chughat agus go bhfantadh sé ionat istigh.

Sidí agat a chaint féin: Má tá grádh ag aoime dhomb-s, cimeadfaidh sé mo bhriathar agus tíoefaimíd ag triall air, agus déanfaimíd cónmuíthe in' fhochar.

Leig Críost isteach, dá bhri sin, agus cimeád an chuid eile go léir amach.

An fhaid a bheidh Críost agat beidh tú saidhbhir. Beidh do dhóthin ann. Déanfaidh sé soláthar duit, agus déan-
faidh sé tairbe dhuit, agus ní bheidh aon bheann agat ar dhaoiné.

Téigheann atharú ar dhaoiné go tiugh, agus caillid siad orainn; ach fanann Críost ann de shíor 'na thaca láidir agann go deire.

(Tuille an tseachtain seo chughaim.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhéan an t-A thair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

(Caibidil a haon ar leanamtaint.)

3. Ní coir iomad úntuivi voh as a nuiní. Tá shé lag agus tiucuig an bás as an nduine. Tá sé lag agus tiocer, pé mah atá ion, pé cion atá ar. foidh an bás air, pé maith atá ann. Má ghoun shé 'nár guingiv inish is pé cion atá air. Má ghabhann sé 'nár irish, ní coir puing buarha ghianav dá geoinnibh anois is aris, ní coir puinn buartha dhéanamh dá bharr.

An té atá leat iniuv b'éidir go m'éach shé ad' chuingiv amáireach, mbeadh sé ad' choinnibh amáireach, agus an té atá ad' chuingiv iniuv agus an té atá ad' choinnibh iniuv b'éidir go m'éach shé leat amáireach. b'féidir go mbeadh sé leat amáireach. Umpuid shiad go minic, er nós na gaoithe.

Bíoch do heasav er iad er Ghia. Bíoch do sheasamh ar fad ar Dhia. Bíoch grá agut do agus eagla agut do agus eagla agut ruimish. Ish é a ghianhug freaguirt doif, agus dianha shé ghoit an rod is fearra dhuit.

Níl cahir vhan agut anso, agus pé út 'na me tú níl ionat ach deoy iasachda, agus ní veg sueneas go deó deoraidhe iasachta, agus ní bheidh agut mara meg t'aigini dlúiti le Críost. t'aigne dlúithe le Críost.

Cad chuigi ghoit voh a fiachuint timpal-ort anso? Ní hanso atá ionad do huenish. Er neav atá do chóny le voh. Ná tuig go vuil agut á'ghianav er a sal so ach a cur na shlí ghoit.

Tá gach ní ag imeacht, agus tusa ag imeacht leo.

Tuir airi agus ná ceangaluidish díot le heagala go miárfí greim ort agus ná rayfá as.

Bíoch do vachnav er Ghia atá huas, agus do ghy chun Críost de ghnáth.

Mara vuil er do chumas machnav er na nihiv arda a vuinean le Die, bí a machnav er Fash Críost. Bí a cuineav er a chriachduiv agus er a chneáiv.

Má ghinean tú dlúh-vachnav er chriachduiv agus er chneáiv náfa an Tlanahora Isa Críost, gheoir sólas muar ad' hriubaloidiv féin. Má tugtar tarcauishni ghoit ní ghuilhi shé ort. Má dintear culchayint ort ní chuirhir puing simi ann.

5. Do tugag tarcauishni do Chríost féin nuer a ví shé er a sál. Do hré-gach a cháirdi agus a dhufni muin-tiri é nuer a vloch shé a ngéving agus fé casonóir.

Ba hoil le Críost guesh agus easonóir d'ulag, agus ce hé husa go nian-fá gearan?

Vioch duini a culchayint er Chríost agus a cur 'na chuingiv, agus b'ayil leat-sa gur cheart gabéngi voh go mah ghoit agus go muintearha leat!

Conas a veg luacht séhir le fáil agut as t'oyingi, mara meg éngi a gváil ad' chuingiv?

Mara mah leat cur suas le toirim-easc, conas iatuir vel ad' chara ag Críost?

Din fulag mar an le Críost, agus er son Críost, má's mah leat voh a raem a vochuir Críost.

(Tuille an tsachta

Bíoch do sheasamh ar fad ar Dhia. Bíoch grádh agut do agus eagla agut ruimish. Ish é a dhéantaigh freaguirt dhuit, agus déantaigh sé dhuit an rud is fearra dhuit.

Níl cathair bhuan agut anso, agus pé út 'na mbeidh tú níl ionat ach deoraidhe iasachta, agus ní bheidh suaimheas go deó agut mara mbeidh t'aigne dlúithe le Críost.

4. Cad chuige dhuit bheith ag féinchuint timpal ort anso? Ní hanso atá ionad do suaimhneis. Ar neamh atá do chomhnuí le bheith. Ná tuig go bhfuil agut á dhéanamh ar an saoghal so ach ag cur na slighe dhíot. Tá gach ní ag imtheacht, agus tusa ag imtheacht leo.

Tabhair aire agus ná ceangalaidis díot le heagla go mbéarti greim e.t agus ná rayfá as.

Bíoch do mbaglamh ar Dhia atá shuas, agus do ghuidhe chun Críost de ghnáth.

Mara bhfuil ar do chumas machnamh ar 'na neithibh arda a bhaineann le Dia, bí ag machtnamh ar Phais Críost. Bí ag cuimneamh ar a chreachtaihb agus ar a chneadháihb.

Má dheinann tú dlúth-mhachtnamh ar chreachtaihb agus ar chneadháihb naomhtha an tSlánuithéora Iosa Críost, gheóbhair sólas mór ad' thriob-lóidibh féin. Má tugtar tarcauishne dhuit ní ghoillfidh sé ort. Má deirtear culchaint ort ní chuirfir puinn suime ann.

5. Do tugadh tarcauishne do Chríost féin nuair a bhí sé ar an saoghal. Do thréigeadh a cháirde agus a dhaoine muinntire é nuair a bhíodh sé i ngréibhinn agus fé casonóir.

Bá hoil le Críost gnais agus easonóir a dh'fulang, agus cé hé thusa go ndéanfa gearan?

Bhíodh daoine ag culchaint ar Chríost agus ag cur 'na choimibh, agus b'áil leat-sa gur cheart go gach aoine bheith go maith dhuit agus go muinteartha leat!

Conas a bheidh luacht saothair le fáil agut as t'foidhne, mara mbeidh aon ní ag gabháil ad' choimibh?

Mura maith leat cur suas le toirmeasc, conas fhéadfair bheith ad' chara ag Críost?

Deu fulang mar aon le Críost, agus ar son Críost, má's maith leat bheith i réim i bhfochair Críost. in seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(On aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoighaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNÁ LEABHAR.

(Caibidil a haon ar leanamhain.)

6. Dá d'igeach leat an raire aváin
áil er aigini Chríost ón dáv ishdig,
agus beoimín dá ghian-ghrá do
vlashi, ní chuirá sím er bíh a nihiv
a tael sho. Ba chuma leat cooca leat
ní ad' chuingiv a vedish. Is áula a
véach ábas ort muer a túrfí easonóir
doit. Tugan grá Chríost meas úirishal
do ghuini er tén.

An duini iáchan lashedig, agus go
vuil grá ige d'Isa agus don firingi,
agus go vuil a éhry fén folav ó gach
duil ayinveasaarga, is féidir don duini
shin úmpáil chun Dé, agus cirtí go
hard os a chiún fén, sa sbrid, agus voh
er a hueneas go tairifeach.

7. An té ná tuigan níhí mar a deir-
tear iah a voh, ná mar a meastar íadl
a voh, ach mar atáid ionta fén, duini
eagany ís-bea é shin, do raer na firingi;
duini nar múineag ó ghuini ach do
múineag ó Ghie.

An té gurab eól dó é fén do cheola
ón dáv ishdig dá aigini, agus gan
sbeosh ige ins na nihiv atá lasmuh
ghe, ní gá ghò voh chyhi gan a ghohin
d'aum agus d'inead chun oibreacha
diaga ghianav.

Ní fada an vuil er ghuini den tóir
san a vachnav do chruingiu, mar ní
sguillean shé a aigini amach go hupa-
lán chyhi er na nihiv a vion lasmuh
ghe.

Ní chuirean obuir lasmuh dá aigini
cose le n-a vachnav. Tagan shé ish-
deach le gach ní fé mar a hagan gach
ní er.

An té a chimeadan a aigini fén er
ghea-rér, ní chuirean shé sím a
ngnóhiv duini éi.

Do raer mar hairigean duini er níhí
ná buinean lesh ís-bea chuirid na níhí
shin amú é.

8. Dá méach t'aigini fén er ghea-
rér agut, agus glan ó ayinviantuiv, do
raych gaharod chun tairíú agus chun
leasa anamr ghoit.

Cuirean a lán níhí sberibav agus
buereav ort fós, toshc gan do veóv fén
a voh básihí a gearr agut agus tu
gearra amach ón sal so er fad.

Grá do nihiv cruhíhí ís-bea is mó a
ghinean trueliú agus toirimease do
chry an duini.

Má ghultyn tu do hólás ón dáv
amuh, beg er do chumas machnav at'
aigini er hólás na vlahas, agus beg
solás agus aiteas agut ón dáv ishdig.

(Caibidil a dó an tseachtain seo chughainn.)

6. Dá dtigeadh leat son radhare
amháin tráil ar aigne, Chríost ón
dtaobh istigh, agus beoimín dá dhian-
ghrádh do bhlaise, ní chuirá sím a
bíthí i neithibh an tsaoghaol seo. Ba
chuma leat cé'cu leat nó ad' choimbl
a bheidís. Is amháidh a bbeadh
áthas ort nuair a tabharí easonóir
duit. Tugann grádh Chríost meas ní-
iseal do dhuine ar féin.

An duine a dh'íhéachann laistigh,
agus go bhfuil grádh aige d'Isa agus
don fhirinne, agus go bhfuil a chroidhe
féin folamh ó gach duil amhcas-
ardlia, is féidir don duine sin ionpáil
chun Dé, agus eirighe go hard os
chionn féin, sa sprid, agus bheith ar a
shuaimneas go tairbheadh.

7. An té ná tuigeann neithe mar a
deirtear iad a bheith, ní mar a meas-
tar iad a bheith, ach mar atáid ionta
féin, duine eagnaí is eadh é sin, do
réir na firinne; duine nar múineadh
ó dhaoine ach do múineadh ó Dhia.

An té gurb'eol do é féin do sheoladh
ón dtaobh istigh dá aigne, agus gan
speois aige ins na neithibh atá las-
múich dhe, ní gádh dho bheith choíche
gan a dhoithin d'an agus d'inead
chun oibreacha diadha dheanamh.

Ní fada an mhoill ar dhuine den
tsórd san a mhachtamh do chruinni-
mar ní sgaoleann sé a aigne amach
go hiomlán choíche er na neithibh a
bhíonn lasmúich dhe.

Ní chuireann obair lasmúich dá aigne
cose le n-a mhachtamh. Tugann sé
i-teach le gach ní fé mar a thagann
gach ní air.

An té a chimeadan a aigne féin ar
dbeagh-rér, ní chuireann sé sím i
ngnóthaibh daoine eile.

Do réir mar a tharraingeann duine
air neithe ná baineann leis, is eadh
chuirid na neithe sin amú é.

8. Dá mbeadh t'aigne féin ar dhra-
réir agat, agus i glan ó ainmbiantaibh,
do raghadh gach aon rud chun tairbhe
agus chun leasa anma dhuit.

Cuireann a lán neithe seirbhthean
agus buaireamh ort fós, toisc gan do
mbeon féin a bheith básuithe i gearr
agat agus tu gearrtha amach ón sa-
ghal so ar fad.

Grádh do neithibh crufhuithe is eadh
is mo a dheineann truailliú agus toir-
mease do chroidhe an duine.

Má dhuiltuonú tu do shólás ón
dtaobh amuich, beidh ar do chumas
machtnamh at'aigne ar shólás na
bhílathas, agus beidh solás agus aiteas
agat ón dtaobh istigh.

AITHRIS AR CHRIOST.

(On aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

CAIBIDIL A DO.

Uluig tu féin.

1. Ná bac puing cé veg leat ná cé veg at'chuingiv, ach din tou an aireachuis go ineg Die leat ins gach ní a ghiánhir.

Bíoch an cuinshias go mah agut agus ní bál doít ná go gósanóig Die hu.

An té go meg Die á chosint ní iatuig mailísh an duini díováil a ghiánuv dó.

Má iadan tusa éshdeacht agus rud d'ulag, din dein de go vicir couir Dé a teacht chut.

Chionn Die féin an t-aum ceart agus an mó ceart chun tu huirt sár. Dá vrí shin fág hu féin fé Ghie.

Is ig Die atá courú ling agus shing a huirt sár ó gach mearahal.

Is minic gur feardi shing é, agus gur muar an t-úlú oruing é, má chionn dufni eli ár nroh-bréhi, agus má cháinid shiad iad.

2. Nuair úlyn daini é ién mar gheaul er a groh-bréiv, mályn shé an earag a chuirid shiad er ghuini eli chuigi, agus sásyn shé iad.

Ish é an duini úl a ghein cosint ó Ghie, agus sára. Ish é a ghein grá ó Ghie, agus sólas. Is chuigi a chroman Die é féin. Is dó a hogan Die a ghrásda. Nuair a hishlítear é ardyn Die é chun na glóiri.

Don duini úl ishea do nochdan Die a rún. Tairigean Die chuigi féin, go cuin agus go grávar, an duini úl.

Nuair a ghein an duini úl tarcuishui, bíon an tíocháin an' aigini, mar is er Ghe atá a heasav agus ní her a sál so.

Ná meas go vuil an fiue de leas t'anama diánta agut a geart go dí go me tú nís íshli at' huiliv féin ná an duini eli.

(Caibidil a trí an tseachtain seo chughainn.)

CAIBIDIL O DO.

Umhluigh thu féin.

1. Ná bac puinn cé bbeidh leat ná cé bbeidh at' choinnibh, ach-dean togha, an aireachais go mbeidh Dia leat ins gach ní a dhéanfair.

Bíoch an coinsias go maith agat agus ní baol duit ná go geosnocháidh Dia thu.

An té go mbeidh Dia á chosaint ní fhéadfaidh mailís aon duine díobháil a dhéanamh dó.

Má fhéadam tusa éisteacht agus rud a dh'ibhalag, dein deimhin de go bhfeicfir cabhair Dé ag teacht chughat.

Chionn Dia féin an t-am ceart agus an módh ceart chun tu ttabhairt saor. Dá bhri sin fág thu féin fé Dhia.

Is ag Dia atá cabhrú linn agus sinn a thaibhairt saor ó gach nearthall.

Is minic gur fearde sinn é, agus gur mór an t-úmhlu orainn é, má chionn daoine eile ár ndroch-thréithe, agus má cháinid siad iad.

2. Nuair umhluion duine é féin mar gheall ar a dhroth-thréithibh, maoluion sé an fhearg a chuiril siad ar dhaoine eile chuige, agus sá-uionn sé iad.

Is é an duine umhal a gheibheann co-aint ó Dhia, agus saoradh. Is é a gheibheann a grádh ó Dhia agus sólas. Is chuige a chromann Dia é féin. Is dó a thugann Dia a ghrásda. Nuair a hishlítear é ardufonn Dia é chun na glóire.

Don duine umhal is eadh do noch-tann Dia a rún. Tarraingean Dia chuige féin, go caoin agus go grámhar, an duine umhal.

Nuair a gheibheann an duine umhal tarcuisc, bíonn an tseocháin i n'aigne. mar is ar Dhia atá a sheasamh agus ní har a saol so.

Ná meas go bhfuil aon phioc de leas t'anama déanta agat i gceart go dí go mbeidh tú níos ísle at' shúilbh féin ná aon duine eile.

AN TARNA LEABHAR.

CAIBIDIL A TRI.

An duine fónta shychánta.

1. Cimead tu féin shychánta ar d'úsh, agus ansan beg ar do chumas duine eile do harac chun na shychána.

Is nó an tairíí a ghinean duine shychánta ná mar a ghinean fear na fionluna go léit.

Nuair a vion duine fónta shychánta ann, tairigeam shé gabhad chun ma-basa.

Nuair a vion fear teasay ann, tairigeam shé gabhad chun míle. Agus is tairíshíí lesh an t-ole do chreidint.

An té a vion shychánta a gearr ar vion d'rogh nraas íge ar engi, an té a vion do-báda a n-áigini, neavoyin-eacn, bíon droh nraas íge ar gabhéntí. Ní hogan shé suenefs do féin ná t'engi eilí.

Abarán shé an focal nach ceart do a reá, agus fagan shé gan diánay an rogh ba vah gho a ghánav.

Chion shé an rogh atá ceangultí ar ghuiní eilí a ghánav, agus fagan shé fáilí sa rogh atá ceangultí ar féin a ghánav.

Bí inníoch ar ghuo féin ar d'úsh. Ansan bí héir náir vishíí ghoit voh inníoch a ngnó do chórsar.

2. Is-eol doir go mah conas do legh-shigial féin a ghuáil, agus an deantav íf-foir do ehar ar do ghniórhav, agus ní h-aill leat an leabshigial a ghlacailí a ghuiú eilí.

Ba vo de'n cheart a vach agat da ninteá hu féin do ghara agus do vrábir a bara.

Fuilig le cách má's mah leat go nian-hach cách fulag leat.

Fíach féin gur tada uer íos fíor-ehar-hanacht agus fíor-úycht. An té go nion shíad san íge ní ghlacán shé fearag ná tíoch chun engi ach change féin.

Ní coir báchas a voh ort mar ghean ar hu voh shychánta le duine fónta cur-as-da. Tairigean san le gabhéntí do facer náúra. Tairigean an tíocháin le gabhéntí agus bíon gra íge duine do'n vuintir a rétion leó.

Ach nairéachduint go shychánta a vohuir duine stuacacha, crestála, axinbríanta, agus iad a gvuil náir gúin-giv; shín grá-da nuar o Ghic. Shín gúinov nasal.

3. Tá duine ann a chineálan iad féin go shychánta agus a vion shychánta le gabhéntí eilí. Agus tá duine ann ná fagan shychánta an féin ná íge engi eilí a heugavyn leó. Cráid shíad duine eilí, ach cráid shíad iad féin níos mó ná mar a chráid shíad engi.

Tá duine ann, lesh, a chineálan iad féin a shychánta, agus a ghinean díbal ar ghuiniv eilí do harac chun na shychánta.

Ach pé shychánta a íatimid a voh gning ar a sál ghrána so, is le rody l'ulag go foyingech a veg shí aguing, agus ní le gan níbi ghuáil náir gúin-giv.

An té is fear eolas ar conas fulag a ghánav, shín é an té is fear go meg a shychánta íge. Tá bua íge shín ar féin. Tá smacht ar an sál íge. Tá caradas Chríost-íge. Agus beg neav nuar oyiv-íge. Tá smacht ar an sál íge. Agus beidh neav nuar oighreacht aige.

(Caibidil a ceathair an t-seachtain seo chughainn.)

CAIBIDIL A TRI.

An duine fóghanta shochánta.

1. Cimead tu féin shochánta ar dtúis, agus ansan beidh ar do chumas daoine eile do thairang chun na shochánta.

Is nó an tairíche a dhéanann duine shochánta ná mar a dhéanann fear na fionluna go léit.

Nuair a bhíonn duine fóghanta shochánta ann, tairigeam shé gach an rogh chun maibheas.

Nuair a bhíonn fear teasáithe ann, tairigeam shé gach an rogh chun míle. Agus is tairíste lejs an t-ole do chreidint.

An té a bhíonn shochánta i gearr ní bhíonn droch amhras aige ar noime, ach an té a bhíonn do-shásta, neamh-fhíodhneach, bíonn droch amhras aige ar gach noime. Ní thagam shé suaimheas do féin ná d'noime eile.

Abrann shé an focal nach ceart do a fáilí, agus fagan shé gan déanamh an rogh ba iuháich dhó a dhéanamh.

Chionn shé an rogh atá ceangultí ar dhúac eile a dhéanamh, agus fagan shé fáilí sa rogh atá ceangultí ar féin a dhéanamh.

Bí inníochach ar ghuo féin ar dtúis. Ansan bí héir náir mabshíí dhuit bleith inníochach í ngnó do chreidint-ansan.

2. Is eol duit go maib conas do leath-séal féin a ghuáil, agus an deabhrann is fearr do ehar ar do ghniórhábh, agus ní h-aill leat an leath-séal a ghlacadh o dhúine eile.

Ba nuó de'n cheart a bleadh agat da ndeintíí thv féin do dhacradh agus do bhráthair a shacradh.

Fuilig le cách má's maib leat go ndéanadh cách fulag leat.

Fíach féin gur tada uair íos fíor-charhanacht agus fíor-umhluéachí. An té go nion shíad san íge ní ghlacann shé fearag ná tíoch chun noime ach chuige féin.

Ní coir báchas a bleith ort mar gheall ar thv bleith shochánta le daoine fóghanta eucasta. Tairigean san le gach noime do réir náúra. Tairigean an shochánta le gach noime agus bíonn grádh ar daoine do'n vuintir a réititíon leó.

Ach nairéachduint go shochánta a bhí-ehair daoine stuacacha, crestála, amshríanta, agus iad ag gabhail náir-geoinnábh; shín grá-da nuar o Dhia. Shín gúinov nasal.

3. Tá daoine ann a chineálan iad féin go shochánta agus a bhíonn fóghanta le gach noime eile. Agus tá daoine ann ná fagan shochánta an féin ná ag noime eile a theangbhú-ann leó. Cráid shíad daoine eile, ach cráid shíad iad féin níos mó ná mar a chráid shíad noime.

Tá daoine ann, leis, a chineálan iad féin i shochánta, agus a dhéanamh dícheall ar dhacoinnábh eile do thairang chun na shochánta.

Ach pé shochánta a dhí-théadainí a bleith agaim ar an saol ghrána so, is le rudaí dhí-théad go foidhneach a bleidh sí agaim, agus ní le gan neithe ghuáil náir geoinnábh.

An té is fear eolas ar conas fulag a dhéanamh, shín é an té is fear go mbeidh shochánta aige. Tá buadh aige sin air féin. Tá smacht ar an saol Chríost-íge. Agus beidh neav nuar oighreacht aige.

(Caibidil a ceathair an t-seachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

CAIBIDIL A CUIG.

Breithniú ar ghuini féin.

1. Ní ceart dúing iomad úntuivi veb
aguing a-ing féin, mar bíon gráda Dé
in easnav oruing, agus bíon cial in
easnav oruinn.

Níl ach beagán soluis ionuing, agus
caillimid an beagán san go luah le faili.

Is minic, lesh, ná tugaimid fé neara
go vuilimid ché daul lashdig.

Is minic a ghinimid an t-ole, agus
ansan dinimid ole is measa ná é ar
gosaint féin.

Tagan fearag oruing, agus measimid
gur díogras do Ghie a vion oruinn.

Cáinimid locht i nár górsin, agus ní
cháinimid locht is measa ná é ionuing
féin.

Mohimid luah go leor, agus neáimid,
an rod a hogan duini eli le fulag
dúing, agus ní chuirimid an tuim sa
rod a huguimid-ne le fulag do ghuini
eli.

An té a veábach a ghniov féin i gearr,
vach a valúirt de chúram er sheochas
vel a breh er ghniov duini eli.

2. Is mó ig iear an vachnuiv airi
húirt do féin ná aire húirt d'engi eli,
agus an té a hogan an aire cheart do
féin is uirishdi ghé gan louirt er ghuini
eli.

Ní veb tú chyi at' ear vachnyhach
ghévóideach, mura n-éshdir do víal a
dáv ghnóhy an ir haul agus do húil a
ghainginiú ort féin er fad.

Má vion t'aire er fad ort féin agus er
Ghie ní chuirhir mórán simi ins na
nihiv a chuir lasmuh ghlót.

Cá mion tú nuer ná bíon tú ad' láhir
féin? Agus nuer a vion gahárod shúla
agat, cad é an tairifi ghoit é má vion
faili túrha agat ionat féin.

Má's mian leat shycháin a veb agat
agus ándacht fringeach, ní fláir doit
gach ní eli chur i leat-tuiv uet, agus
tur féin aváin do chimeád as cóir do
húil.

3. Ansan ray tú er avig go tiuv, má
chimeádan tú hu féin ó ghnóhiv a tacl
sho.

Má vion beaun agat er engí salta,
áfach, ray tú i nie lá go tiuv.

Ná meas go vuil engí muar, ná mah,
ná úrd, ná tainghavach, ach aváin
Die féin, ná ní égin a vuinean le Die.

Meas ná fuil ach neavní in an tólás
a ghein tú as an ní cruhihi.

An Críosty go vuil an grá ceart do
Ghie níl an veas ige er engí is lu ná
Die.

Níl solás aigini ná fíor-áhas cry le
fáil ach aváin Die, Die na glóiri, Die
at gan teóra, Die atá ins gachuili áit.

CAIBIDIL A CUIG.

Breithniú ar dhuine féin.

1. Ní ceart duinn iomad iontaobhe
bheith againn asainn féin, mar bíonn
gráda Dé in easnamh orainn, agus
bíonn ciall i n-easnamh orainn.

Níl ach beagán soluis ionainn, agus
caillimid an beagán san go luath le
faillighe.

Is minic, leis, ná tagaimid fé neara
go vuilimid chomh dall laistigh.

Is minic a dheinimid an t-ole, agus
ansan deinimid ole is measa ná é ghar
gosaint féin.

Tagann fearag orainn, agus measaimid
gur díogras do Dhia a bhíonn orainn.

Cáinimid locht i n-ár gcómbarsain,
agus ní chginimid locht is measa ná
é ionainn féin.

Mothuighimid luath go leor, agus
meághmíd, an rud a thugan duine eile
le fulang dúing, agus ní chuirimid son
tuim sa rud a thugaimid-ne le fulang
do duine eile.

An té a mbeághíadh a ghníomh féin
i gceart, bheadh a mhalaírt de chúram
air seachas bheith ag breith bhreithe
ar ghníomh duine eile.

2. Is mó ag fear an machtnaimh
aire thabhairt do féin ná aire thabhi-
airt d'aon ní eile, agus an té a thugann
an aire cheart do féin is uiriste dho
gan labhairt air dhaoine eile.

Ní bheidh tú choíbe at' fhear
mhachtnuithreach, dhé-mhóideach, mura
n-éistir do bhéal i dtaobh ghnóthaf an
fhir thall agus do shúil a dhainginíú
ort féin ar fad.

Má bhíonn t'aire ar fad ort féin
agus ar Dhia ní chuirfir mórán suimi
ins na neithibh a chuir lasmuich
dhíot.

Cá mbíonn tú nuair ná bíonn tú ad'
láhair féin? Agus nuair a bhíonn
gach aon rud síolta agat, cad é an
tairbho dhuit é má bhíonn faillighe
tabhartha agat ionat féin.

Má's mian leat síocháin a bheith
agat agus áondacht fhiringeach, ní
foláir duit gach ní eile chur i leith-
taobh uait, agus tu féin amháin do
chimeád os cómhair do shúil.

3. Ansan raghaidh tú ar aghaidh go
tiugh, má chimeádan tú thu féin ó
ghnóthasbh an tsaoil seo.

Má bhíonn beaun agat ar son ní
saolta, ámhthach, raghaidh tú i
ndiaidh lámha go tiugh.

Ná meas go bhfuil aon ní mór, ná
maith, ná árd, ná taithneamhach, ach
amháin Dia féin, nó ní éigin a bhain-
eann le Dia.

Meas ná fuil ach neamhni in aon
tsólás a gheibheann tu as aon ní cru-
thuithe.

An Críostai go bhfuil an grádh
ceart do Dhia níl aon mheas aige ar
aon ní is lugha ná Dia.

Níl solás aigine ná fíor-áhas croídh
le fáil ach amháin Dia, Dia na glóire,
Dia atá gan teóra, Dia atá ins gach
uilo áit.

(Caibdil a sé an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistiúchán a dheim an t-Athair Peadar Ua Laoighaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

CAIBIDIL A SHE.

Ahas é chuinsihies glan,
1. Is é an cuinsihies glan glóiri an
deaghuini.
Bíoch an cuinsihies glan agat, agus
beg áhas ort a góny.
Is féidir do'n té go vuil an cuinsihies
glan ige mórán d'uleg, agus mórán
ábhás a veh er i n-ingscáin cruatúin.

Nuer ná bíon an cuinsihies glan, bíon
eagsla er a nuini, agus bucreav.

An té go mion an cuinsihies glan ige
colan shé go sáv. Ní vion a chuinsihies
a diánay buarha ghé.
Ná bíoch áhas ort chuithi ach nuer a
veg gníov fóna diánta agat.
Ní vion áhas ceart chuithi er a uroh
ghuini. Ná ní vion sueneas aigini er.
Oir. Ní sueneas le fáil ig an uicmi
valuithi, ader an Tiarna.

Agus ná deirid: Táimid er ár socar-
acht. Ní an droh ní le teacht oruing.
Cé a leotuig díováil a ghianay dúing?
ná cred isd. Mar eircóig fearag Dé go
hoban chúha, agus dishingéofar a sáhar,
agus rayig a mearta er neavní.

2. Ní deocvir do ghuini, nuer a vion
grá Dé ire, glóiri do vohú a driubal-
óidiv. Shíni glóiri na Croshi Cíáeda.

Glóiri ghiomuan ishea an ghlóiri a
huguid duini dá chéili.
Bíon dólás a gváil a góny le glóiri
an tael.
Isdhig na guinsihies fén a vion glóiri
na vforán, agus ní hi miáituv duini.

O Ghie a hagan iviness na vforán,
agus íehé Die is bun lesh. Agus is er
a viringi heasyn a n-áhas.

An té go mion duil ige sa ghlóiri
hyry, ní vion sim ige a nglóiri a tael
sho.
Agus an té do loirigean glóiri an tael,
nó do chuirean sim na líhéd, is mah
an córha san ná fúil an grá ceart ige
do'n ghlóiri hyry.

Tá sueneas muar a giv an duini gur
cuma lesh cioca mola nó cáini a gheim
shé.
3. Is uirishli sueneas aigini veh er
an té go vuil an cuinsihies glan ige.
Ní chuirbig hu vola tuili náfachda
ort, ná ní chuirbig hu tháini olcas ort.

Ty'n tú mar a ty'n tú, agus ní fédir
hú ghiánay nis mó ná mar a chin Die
hu veh.
Fiach fén cad é an says tu ishdig at'
chry fén, agus is cuma ghoit cad diár-
big duini at' háv.

Chion an duini do ghnúsh, ach chion
Die do chry.
Chion on duini do ghnúov, ach meán
Die an ínting atá agat.

An gníov fóna ghiánay a góny, agus
gan veh ró vuiteach; shin mar a ghin-
ean ar Críosedy úl.
Gan sólas do ghlaca ó éngi chruithi;
shin mar a ghinean an té go vuil an
cry glan ige agus an vuinín cheart a
Die ige.

4. An té ná loitigean mola ó ghuiini.
is léir go vuil shé á águint fén fé Ghie
er fad. Oir ní hé an té a volan é fén
is mah, ach an té a ghein mola ó Ghie.

Shúl a rochuir Dé lashedig; gan grá
a veh ige d'éngi lasmuh; shin mar a
ghinean an Críosty a ghinean machnav.

(Caibidil a seacht an tsachtain seo chughainn.)

CAIBIDIL A SE.

Ahas ó choinsias glan,
1. Is é an coinsias glan glóire an
deagh-dhuine.

Bíoch an coinsias glan agat, agus
beidh áthas ort i gcómhnuí.
Le féidir do'n té go bhfuil an cuin-
sias glan aige mórán a dhithulanz,
agus mórán áthais a bheith air i
n-aimhdheoin cruatáin.

Nuair ná bíonn an coinsias glan,
bíonn eagla ar an nduine, agus buair-
eamh.

An té go mbíonn an coinsias glan
aige coillann sé go sámh. Ní bhíona
a choinsias ag déanamh buartha dhó.
Ná bíoch áthas ort choithe ach nuair
a bheidh gníomh fóna déanta agat.
Ní bhíonn áthas ceart choithe ar an
ndroch dhuine. Ná ní bhíonn suaimh-
neas aigne air. Oir. Ní suaimhneas le
fáil ag an aicme mhalluithhe, adeir an
Tighearna.

Agus ná deirid: Táimid ar ár socar-
acht. Ní an droch ní le teach orainn.
Cé a leomhfaidh díobháil a dhéanamh
duinn? ná creid iad. Mar eircéachadh
fearg Dé go hobann chúcha, agus dia-
geochthar a saothar, agus taghsaidh a
mbearta ar nearnuini.

2. Ní deacair do dhuine, nuair a
bhíonn grádh Dé aige, glóire do mho-
thú i drioblóidibh. Síni glóire na
Croise Céasta.

Glóire dhíombuan iseadh an ghlóire
a thugaid daoine d'á chéile.
Bíonn dólás ag gabháil i gcómhnuí
le glóire an tsaoil.
Istigh na coinsias féin a bhíonn
glóire na bhforáon, agus ní hi mbéal-
aibh daoine.

O Dhia a thagann coibhneas na
bhforáon, agus is é Dia is bun leis.
Agus is ar an bhfirinne a sheasfian
a n-áthas.

An té go mbíonn duil aige sa ghlóire
shíorú, ní bhíonn suim aige i nglóire
an tsaoil seo.
Agus an té do loirgeann glóire an
tsaoil, nó do chuireann suim na lei-
théid, is maith an cómhártha san ná
fúil an grádh ceart aige do'n ghlóire
shíorú.

Tá suaimhneas mór i gcevi an duine
gur cuma leis céca moladh nó cáine
a gheibhean sé.
3. Is uiriste suaimhneas signe bheith
ar an té go bhfuil an coinsias glan aige.

Ní chuirfidh thu mholadh tuille
naomhthachta ort, ná ní chuirfidh thu
chine olcas ort.
Tao'n tú mar atá'n tú, agus ní féi-
dir thu dhéanamh níos mó ná mar a
Din thu bheith.

Féach fén cad é an saghas tu istigh
at' chroi féin, agus is cuma dhuit cad
dearfaidh daoine at' thaobh.

Chionn an duine do ghnúis, ach
chionn Dia do chroi.
Chionn an duine do ghníomh, ach
neachann Dia an íntinn atá agat.

An gníomh fóna dhéanamh i gcómh-
nuí, agus gan bheith ró mhéiditheach;
sin mar a dheineann an Críostai umhal.
Gan sólas do ghlacadh ó aon ní
cruthithe; sin mar a dheineann an té
go bhfuil an croí glan aige agus an
mhainighin cheart as Dia aige.

4. An té ná loirgeann moladh ó
dhaoine, is léir go bhfuil sé á fhágaint
féin fé Dhia ar fad. Oir ní hé an té
a mholann é féin is maith, ach an té
a gheibheann moladh ó Dhia.

Siúl i bhfochair Dé laistigh; gan
grádh a bheith aige d'áon ní lasmuich;
sin mar a dheineann an Críostai a
dheineann machtnamh.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoighaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

CAIBIDIL A SHACHT.

Grá d'Isa har gach ní.

1. Is íving don té go vuil is ige cad é an ní grá vah ige d'Isa, agus gan sbésh a voh ige ion féin, er son Isa.

Ní fláir gach grá eli do hrégean er son an ghrá so, mar ish é toil Isa go ngráfi é féin har gach ní.

Grá clán, diomuan ishea grá do ní cruhíhi. Grá dilish sheasavach ishea grá Isa.

An té a chluhig le nihiv cruhíhi, títi shé leo. An té a chluhig le h'Isa, sheasó shé go deó.

Tuir grá d'Isa, agus bíoch shé 'na ghuini vuineartha agut, agus nuer a húrbig gabéngi druim lá leat, ní sgarha shé leat, ach fanha shé agt, agus túrhi shé sar hu sa deri.

Cabir, sgarúint lesh a sál go léir sa deri, pé ole mah leat é.

2. Cimeád tu féin a vochuir Isa, at' veaha agus at' vús, agus bíoch do heasav er, mar ish é féin aváin iatuig fóirihint ort nuer a chayilbig gabéngi eli ort.

Ish é meón Isa ná fuiligeó shé grá voh agut d'éngi eli. Ní fláir lesh do chry voh ige féin er fad, agus é voh 'na hí ishdig áun er nós an ry.

Dá mb'eól doit do chry voh folow a gearr agut ó gach ní chruhíhi, ní bál ná go meach Isa chun cónuíhi áun agut.

Gheóir amach er baul, an ghrá a hguish do ghuiv agus nár hguish d'Isa, go vuil shé imíhi gan tairifi vet.

Ná bí a biah er ghuagán guíhi mar haunta; mar fiár ishea gach féoil, agus tátean a ghlóiri mar a hitean bláh an ér.

Mealliar hu go luah má's ó n-a viáchuint a vrehnton tú duini.

Oir, má loirgean tú sólás agus tairifi ghoit féin a nuiv eli, chíhir go meg easnav ort go minic.

Mara meg vet ach Isa ins gach uili ní, ní bál ná go meg Isa le fáil agut.

Ach má's tu féin a veg vet, is tu féin a gheóir, agus is doit féin is measa.

Mar, an té ná loirgean Isa, is mó an díováil a ghinean shé ghò féin ná mar iatach an sál go léir agus a náuid go léir a ghianav do.

(Caibidil a hocht an tséachtain seo chugáinn.)

CAIBIDIL A SEACHT.

Grádh d'Iosa thar gach ní.

1. Is uoibhinn don té go bhfuil 'fhios aige cad é an ní grádh bheith aige d'Iosa, agus gan spéis a bheith aige ann féin, ar son Iosa.

Ní fuláir gach grádh eile do thréigean ar son an ghrádh so, mar is é toil Iosa go ngrádhfi é féin tar gach ní.

Grádh claon, diombuan is eadh grádh do ní cruthuithe. Grádh dilis seasambach is eadh grádh Iosa.

An té a chlaoidhfidh le neithibh cruthuithe, tuifidh sé leo. An té a chlaoidhfidh le h'Isa, seasochaidh se go deó.

Tabhair grádh d'Iosa, agus bíoch sé 'na dhuine mhuinteartha agat, agus nuair a thabharfaidh gach aoinne druim lámha leat, ní sgarfaidh sé leat, ach fanfaidh sé agat, agus tabharfaidh sé saor thu sa deire.

Caithfir sgarúint leis an saol go léir sa deire, pé ole maith leat é.

2. Cimeád tu féin i bhfechair Iosa, at' bheatha agus at' bháis, agus bíoch do sheasamh air, mar is e féin amháin a dh'fhéadfaidh fóirithint ort nuair a chaillfidh gach aoinne eile ort.

Is é meón Iosa ná fuiligeó náidh sé grádh bheith agat d'aoinne eile. Ní fuláir leis do chroí bheith aige féin ar fad, agus é bheith 'na shuí istigh áun ar nós an ríogh.

Dá mb'eól duit do chroí bheith folamh i gearr agat ó gach ní cruthuithe, ní baul ná go mbeadh Iosa chun cónuithe ann agat.

Gheóbhair amach ar ball, aon ghrádh a thugais do dhaoibh agus nár thugais d'Iosa, go bhfuil sé iutháche gan tairbhe uait.

Ná bí ag brath ar ghuagán raóche mar theannta; mar féar is eadh gach féoil, gus tuiteann a ghlóire mar a thuiteann bláth an fhéir.

Mealliar thu go luath má's ó n-a bhféachaint a bhreithuinn tú daoine.

Oir, má loirgeana tu sólás agus tairbhe dhuit féin i ndaoibh eile, chífir go mbeidh easnamh ort go minic.

Mara mbeidh uait ach Iosa ins gach uile ní, ní baul ná go mbeidh Iosa le fáil agat.

Ach má's tu féin a bheith uait, is tu féin a gheóbhair, agus is duit féin is measa.

Mar, an té ná bíogann Iosa, is mó an díobháil a dheineann sé dhó féin ná mar fhéadfaidh an saol go léir agus a nambaíd go léir a dhéanamh dó.

AITHRIS AR CHRIOST.

AN TARNA LEABHAR.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar Ca Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

CAIBIDIL A HOCHT.

DIÚH VUINTEARHAS le hIsa.

1. Nuer a víon Isa láibreach bíon gach ní go maith, agus ní fíctear deac-aracht a n-árod. Ach nuer ná bíon Isa láibreach bíon gabárod cruag.

Nuer ná bíon Isa a louirt ling lashdig, ní víon a sólais ach sherihan. Ach má louran Isa oiread agus áin ocal aváin, lashdig, mohítear sólais breá.

Nár eirigh Máiri Magdelén láibreach ón áit 'na roiv shí a gol, nuer a duert Márta lé: Tá an Máshdir anso, agus tá shé a gláich ort.

Is íving an tráh nuer a ghlán Isa er ghruini ó hili deór chun ábhis sprid-eálta.

Nách sherici, tur, a víon tú nuer ná bíon Isa águt! Nách báh, íolav, a víon tú nuer a víon dúil águt a rod égin lasnuh d'Isa!

Nách mó de ghonas é shin ná dá gayilhá an dóun go léir?

2. Cad é an tairifi ghoit an dóun go léir gan Isa veh águt?

Is ífiren veh gan Isa. Is flahas íving Isa veh íg duini.

Má víon Isa águt ní féidir d'an náuid díováil a ghiánav doit.

An té a ghein Isa, ghein shé sevir-eas tairifeach, mahas atá aish ciún gach mahasa.

Agus an té a chailean Isa cailean shé an íomad er fad, cailean shé nís mó ná dá gaileach shé an dóun go léir.

Nil éngi chó dealav lesh an té atá a maireachtuint gan Isa, agus nil an duini chó sevir lesh an té go vuil Isa íge.

(Tuille an t-cachta in seo chughainn.)

CAIBIDIL A HOCHT.

DIÚH Mhuintearhas le hIosa.

1. Nuair a bhíonn Iosa láithreach bíonn gach ní go maith, agus ní feic-tear deacaracht i n-on rud. Ach nuair ná bíonn Iosa láithreach bíonn gach aon rud cruaidh.

Nuair ná bíonn Iosa ag labhairt linn laistigh, ní bhíonn i sólas. ach seirbhtean. Ach má labhrann Iosa oiread agus aon fhocal anhain, laistigh, mo-thuightear sólais breá.

Nár eirigh Máire Magdelén láithreach ón áit 'na raibh sí ag gol, nuair a dubhairt Márta léi: Tá an Máistir anso, agus tá sé ag glaoch ort.

Is aoibhinn an tráth nuair a ghlaonn Iosa ar dhuine ó shile deór chun áthais spioradálta.

Nách seirgthe, tur, a bhíonn tú nuair ná bíonn Iosa águt! Nách baoth, fol-amb, a bhíonn tú nuer a bhíonn dúil águt i rud éigin lasmuich d'Iosa!

Nách mó de dhonas é sin ná dá gcaillteá an domhan go léir?

2. Cad é an tairbhe dhuít an domhan go léir gan Iosa bheith águt?

Is ífrian bheith gan Iosa. Is flathas aoibhinn Iosa bheith ag duine.

Má bhíonn Iosa águt ní féidir d'aon namhaid díobháil a dhéanamh duit.

An té a gheibheann Iosa, gheibheann sé saidhbreas tairbheach, maitheas atú os cionn gach maitheasa.

Agus an té a chailleann Iosa cailean sé an íomad ar fad, caileann sé níos mó ná dá gcailleadh sé an domhan go léir.

Nil aoinne chómh dealbh leis an té a maireachtaint gan Iosa, agus nil aon duine chómh saidhbhir leis an té go bhfuil Iosa áge.

(Tuille an t-cachta in seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST. AN TARNA LEABHAR.

(On aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar Ua Laoghaire, ar an
"Imitatio Christi.")

(Caibidil a hocht ar leanamhaint.)

3. Éolas innar ishea is a veh ig
duini conas córá a ghéanav le hIsa;
agus tá cial ana-vuar ig an té go vuil
is ige conas Isa do chumeád ige.

Bí úl, shychánta, agus beg Isa agut.

Bí dévóideach, sucneasach, agus fan-
hig Isa agut.

Tá er do chumas Isa do ghibirt uet
go mear, agus a ghrásda do chailliúint,
má úmpyn tú chun níhi sálta.

Agus, má ghinean tú é ghibirt uet
agus é chailliúint, cé chuigi go ruibir,
agus cé veg 'na ghuini vuíptearha
agut ansan?

Le deocuir doit maireachduint gan
duini muíntearha, agus mara meg Isa
'na ghuini vuíntearha har chách agut,
be tú go dólásach agus go huegineach.

Is leav an obuir doit, dá vrf shin,
do vuínín a veh agut as an duini eli,
ná áhas áil a n-án duini eli.

B'cara ghoit go mvar an sál go lér
a veh at'chuingiv ná fearag do chur
er Isa.

As a vuil de cháirdiv an tál agut,
dá vrf shin, bíoch Isa a góny, 'na
chara fé leh agut.

4. Bíoch grá agut dóiv go lér er son
Isa, ach bíoch grá agut d'Isa er a
hon féin.

Is d'Isa Críost aváin is ceart grá fé
leh a huirt, mar ish é aváin is mah
agus is dílish, har chách eli.

Tá ceanguilti ort grá veh agut do
chách uili, idir charaid agus náuid, er
son Isa, agus a n-Isa. Agus tá cean-
guilti ort veh a gy chun Isa er a son
go lér, ionas go guirhidish ahini er
agus go m'éach grá acu ghò.

Ná hiar chýha mola fé leh ghoit féin
ná grá fé leh. Is do Ghie aváin is
dual na níhi shin, mar nil aun ach
án Die aváin.

Ná bíoch dúil agut go m'éach ciun
ró vuar ig duini eli ort. Agus ná
bíoch ciun ró vuar agut er éngi. Ach
bíoch Isa ionat féin agus ins gach
deaghuini agut.

(Tuille an tseachta in seo chughainn.)

3. Éolas mór is eadh a fhios a
bheith ag duine conas cómbrádh a
dhéanamh le hIsa; agus tá ciall an-
mhór ag an té go bhfuil fhios aige
conas Iosa do chumeád aige.

Bí umhal, síochánta, agus beidh
Iosa agat.

Bí démhóideach, suaimhneasach,
agus fanfaidh Iosa agat.

Tá ar do chumas Iosa do dhibirt
uait go mear, agus a ghrásta do chail-
leambaint, má ionpuíonn tú chun
neithe saolta.

Agus má dheineann tú é dhibirt uait
agus é chailleamhaint, cé chuige go
ruithfir, agus cé bheidh 'na dhuine
mhuínteartha agat ansan?

Is deacair duit maireachtaint gan
duine muíntertha, agus mara nbeidh
Iosa 'na dhuine mhuínteartha tar
chách agat, beidh tú go dólásach agus
go huaigneach.

Is leamh an obair duit, dá bhri sin,
do mhainighim a bheith agat as aon
duine eile, ná áthás a dh'fháil i n-aon
duine eile.

B'fhearra dhuit go mór an saol go
léir a bheith at'choinnibh ná fearag do
chur ar Iosa.

As a bhfuil de cháirdibh an tsaol
agat, dá bhri sin, bíodh Iosa, i gcómh-
nui, 'na chara fé leith agat.

4. Bíodh grá agat dóibh go léir ar
son Iosa, ach bíodh grá agat d'Iosa ar
a shon féin.

Is d'Iosa Críost amháin is ceart grá
fé leith a thabhairt, mar is é amháin
is maith agus is dílis, tar chách eile.

Tá ceangailte ort grá bheith agat do
chách uile, idir charaid agus namhaid,
ar son Iosa, agus i n-Iosa. Agus tá
ceangailte ort bheith ag guidhe chun
Iosa ar a son go léir, ionus go gcuir-
fidis aithne air, agus go mbeadh grá
aca dhò.

Ná hiarr choicche moladh fé leith
dhuit féin ná grá fé leith. Is do Dhia
amháin is dual na neithe sin, mar nil
ann ach aon Dia amháin.

Ná bíodh dúil agat go mbeadh cion
ró mhór ag duine eile ort. Agus ná
bíodh cion ró mhór agat ar aoinne.
Ach bíodh Iosa ionat féin agus ins
gach deaghdhuine agat.

AITHRIS AR CHRIOST.

AN TARNA LEABHAR.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

(Caibidil a hocht ar leanamhaint.)

5. Bí glan, sár, ad' chry agus at' aigini, gan greim ig éngí cruhíhi ort.

Ní fláir doit voh noelduíhi, agus cry glan a voh agut, a láhir Dé, má's mah leat cá voh agut er a hishgint cad é an sólás atá sa Tiarna.

Agus go deín ní hucúig san leat chylí mara ninig grásda Dé teacht ort er dúsh agus tu harac chun Dé; a dreó go sguilfá uet gabéngi eli agus go mehá at' ánar ig Dé.

Mar nuer a hagan grásda Dé chun an duini, bíon er chumas an duini éngí is mah lesh a ghianav. Ach nuer imson grásda Dé ueg, ní vion ion ach duini bocht dealav, lag, agus gan' a n-úiríhi ghò ach buala.

Ansun féu ní cóir dò dol a u-íad-ochas ná a vishneach do chailiúint. Is ceart dò a boil do chur le toil Dé, agus gach ní d'ulag fé mar a huca shé, a n-onóir d'Isa, mar tagan an ghrian a nie na fearhana; agus tagan an sáura a nie an ghírig; agus an lá a nie na híhi; agus an ciúnas a nie na gyhi.

(Caibidil a naoi an tse achtain seo chughainn.)

5. Bí glan, saor: ad' chroí agus ad' aigne, gan greim ag aon ní cruthuitho cri.

Ní fudáir duit bheith nochtaithe, agus croí glan a bheith agat, i láthair Dé, má's maith leat caoi bheith agat ar a thuisgint cad é an sólás atá sa Tícheann.

Agus go deimhin ní thiofaidh san leat choíche mura ndeimidh grásta Dé teacht ort ar dtús agus tu tharrang chun Dé; i dtreo go sguilfá uait gach aoinne eile agus go mbéitheá at' aonar ag Dia.

Mar nuair a thagann grásta Dé chun an duine, bíonn ar chúinas an duine aon ní is maith leis a dhéanamh. Ach nuair a dh'imthíonn grásta Dé uaidh, ní bíonn ann ach duine bocht dealbh, lag, agus gan i n-áirithe dhò ach buala-adh.

Ansán féin ní cóir do dul i n-éad-ochas ná a mbisneach do chailleamb-ceart dó a thoil do a thoil do chur le toil Dé, agus gach ní a dh'fhulang is mar a thiofaidh sé, i n-onóir d'Isa, mar tagann an ghrian i ndiaidh na fearhana; agus tagann an samhraidh i ndiaidh an gheimhridh; agus an lá i ndiaidh na hofeche; agus an ciúnas i ndiaidh na gaoithe.

(Caibidil a naoi an tse achtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

AN TARNA LEABHAR.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an 'Imitatio Christi.')

CAIBIDIL A NA.

Easba gach sólásh.

1. Ní deocuir neavní ghíánav de hólás sálta nuer a vion sólásh Dé aguing.

Ach is ní muar, ní ana vuar, ana gheocuir, do ghuini sólásh ó Ghie agus sólásh ó ghuiniv veh in casnav in éneacht er; veh toilhanach, in onóir do Ghie, chun sórd díbirtí cry d'ulag, agus gan éngí a ghíánav er son duini féin, ná cúineav er luacht sáhir ghuini féin.

Cad é an iúna tu veh soilivir dév-óideach an aid a vion grásda Dé a courú leat chuigi? Tainghan an tráhsan le gahéngí.

Tá marcycht huere, ig duini an aid ishé grásda Dé atá á úmpar.

Agus nuer ishé Die a vion ag úmpar duini agus i díánav cóluish dò, cad é, an iúna ná mohyn an duini shin ualach.

2. Is ana vah ling our sólásh a veh aguing, agus is ró gheocuir lesh a nuini é féin do chur ueg féin.

Do diug an mairtíreach náfa Louráis bua er a sál, agus do sgar shé le n-a hagart náfa. Níor ghin shé ach neavní do hólás a tael, agus trí n-a ghrá do Chríost d'uilig shé an t-árd hagart Sicutus do hógáilt ueg, bíoch go roiv ana chiún ige er.

Do vueg shé, le n-a ghrá do Chríost, er a ghrá do ghuini. Do hóg shé toil Dé roim hólás dána.

Er a guma giána fouluim-shí conus sgarúint le caruid égin dilish, trí ghrá do Ghie.

Agus má hrégan do chara bu ná bí ró vuarha mar gheaul er shíir. Cabimid go léir sgarúint le n-a chéli sa deri.

CAIBIDIL A NAOL.

Easba gach sóláis.

1. Ní deacair neavní dhéanamb do shólás saolta nuair a bhíonn sólásh Dé againn.

Ach is ní mór, ní ana níob, ana dheacair, do dhuine sólas ó Dhia agus sólásh ó dhainibh bheith in casnamb n aonfheacht air bheith toilheanach in onóir do Dhia, chun sórd díbirtí erot a dh'fhulang, agus gan ach ní a dhéanamh ar son duine féin, ná cúineav er luacht saothair dhuine féin.

Cad é an iongnadh tu bheith soilbhír démhóideach an fhaid a bhíonn grásda Dé ag cabhrú leat chuige? Taithneann an tráth sau le gach aoine.

Tá marcuúocht shuaire ag duine an fhaid is é grásda Dé atá 'ghá iomchar.

Agus nuair is é Dia a bhíonn ag ionchar duine agus ag déanamh coluis dó, cad é an iongnadh ná méthuianu an duine sin ualach.

2. Is ana nuhaith lipu adhbhar sólásh a bheith againn, agus is ró dheacair leis an nduine é féin do chur uaidh féin.

Do rug an mairtíreach naombtha Labhrás buadh ar an saol, gus do sgar sé le n-a shagart naombtha. Níor dhein sé ach neavní do shólás an tsaol, agus tré n-a ghrádh do Chríost d'fhuiling sé an t-árd shagart Sicutus do thógáilt uaidh, bíoch go raibh ana chiún aige air.

Do bhuaidh sé, le n-a ghrádh do Chríost, ar a ghrádh do dhlíne. Do thóg sé toil Dé roim shólás daonna.

Ar an guma gcéadna fouluim-shí conus sgarambaint le caraid égin dilish, tré ghrádh do Dhia.

Agus má thréigeann do chara thu ná bí ró bhuartha mar gheall air sin. Caitfiniad go léir sgarambaint le n-a chéile sa deire.

(Tuille an tseachtain seo chugháinn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

AN TARNA LEABHAR.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar Ua Laoighaire ar an
"Imitatio Christai.")

(Caibidil a naoi ar leanamháint.)

3. Ní fáilir don duine voh a tróid 'na 3. Ní fáilir don duine bhoith ar
chuingiv féa go cruag, agus er feag troid 'n-a choimich féin, go cruaidh
mórán ayimshiri, sar a meg is ige i agus ar feadh móran aimsir, sar a
gceart conus smacht do chur er féa, mbeidh' fhios aige i gceart conus
agus a cory do harac er fad chun Dé. smacht do chur air féin, agus a chroí
do tharang ar fad chun Dé.

Nuer a vion sheasav ghuiúni er féa Nuaír a bhíom seasamh dhúine air
ní deocuir do shleáunú chun sólásh féin ní decair do sheanmhan chun
dána. sóláis daonna.

Ach an té go míon an grá ceart ige Ach an té go míon an grá ceart
do Chríost, agus an dúil cheart ige ins aige do Chríost, agus an dúil cheart
na sváileiv, ní chroman shé chun aige ins na sóláisibh, ní chroman
sólásh dána ná chun ivinish na beaha sé chun sóláis daonna ná chun aoibh-
so. Is tushgi lesh dehbireacha cru nis na beatha so. Is túsge leis deagh-
do ghúanav, cruatuin agus áuro d'ulag, coibreachta cruacha do dhéanamh, cru-
le, grá do Chríost. dhíain agus annó dh'fhulang, le
grádh do Chríost.

4. Dá vrí shú, nuer a búrlig Die 4. Dá bhri sin, mairra thabharfaidh
sólás sbrideálta ghoit, glac é agus bí Dia' solás spioradálta dhuit, glac
ábách. Ach bíoch is agut nách tusa agus bí buidheacht. Ach bíodh 'fhios-
do híl é, ach gur tourhas ó Ghia é. agat nách tusa do thuill é, ach gur
tabharthas ó Dhia é.

Ná bíoch muar-is-fiú ort mar gheaul Ná bíodh mór-is-íbi ort mar gheaul
er, ná mórtuish, ná uar. Ach úluig air, ná mórtuis, ná uabhar. Ach imh-
tu féa mar gheaul er, agus túir bresh iuigh tu féin mar gheall air, agus
aireachuish doít féa ins gach ní dá tabhair breis aireachais doít féin in-
niánhir. Bíoch sgáh agus eagal ort, zach ní dá ndéanúair. Bíoch sgáth
mar imeoig an tráih san, agus tícuig agus eagal ort, mar imthéachaidh an
tráih an chaba agus an chruatuin. tráih san, agus tíofaídh tráih an
chatha agus an chruadhúain.

Nuer a tógfar uet an solás, ná titeach Nuaír a tógfar uait an solás, ná tui-
an lug er a lag agut. Fuilig an t-eas- eadh an lug ar an lag agat. Fuiling
nav go húl, agus ían le casa an tól- an t-easnamh go húbhal, agus ían le
áish ort. Tá er chumas Dé solás is casadh an tsoláis ort. Tá ar chumas
mó ná 'é huirt irish doít. Dé solás is mó ná é thabhairt arís duit.

Ní chuirean rod den tórd san san Ní chuireann rud den tórd san an
iúna er ghuiúni go vuil tabí acú er hli iongnadh ar dhaoine go bhínil taithí
Dé. Ius na nuiv muara, agus ins na aca ar shí Dé. Ius na naoimh móra,
íáigiv, sa tean-ayimshir, ghineach agus ins na fáidhibh, sa tsean-aimsir,
sólás agus dólás uanycht er a chéli dheineadh solás agus dólás uanuioch
go minic er guma san. ar a chéile go minic ar an guma san.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST. AN TARNA LEABHAR.

(O'n aistriúchán a dhein an t-A thair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

(Caibidil a naoi ar leanamhaint.)

5. Dereach duini aca, nuer a víoch
an sólás ige: Duart lium féin, a lár na
flúrshi a ví agam, Ní hucuig buereav
oram chyihi.

Ach nuer a tógag ueg an grásda do
louir shé irish: D'úmpysh uem do
ghnuesh, er sheshan le Die, agus láinig
buereav oram.

Ach, tríd is tríd, ní léan shé i
n-iadóchas. Is áula a ghlán shé nís
déní er Ghie: Ort-sa, a Hiarna, a veg
mé a glách, ader shé; agus chun mo
Ghie ishea chuirhad mo ghy.

Fé gheri ghein shé tora a ghy agus
ínshan shé go vayan: Tá éshdibi ig Die
lium, ader shé, agus tá trua taguibi
ige ghom. Tá an Tiarna 'na chour
agus 'na chúnav agam.

Conus san?—Tá mo glólás úmpuibi-
chun sólás agat, ader shé, agus tá
áhas curtha am' himpal agat.

Má's mar shin a ví an shgial ig na
nuv muara ní ceart do ghuiniv bochda
mar shing-na titim i n-iadóchas má
leogtar dúing vel tamal díograsach
agus tamal patuar, mar bíon an Sprid
a teacht agus ag imeecht do raer ín-
tingt a hoili féin. Iní shin ader lób
náfa: Tagan Tú chuigi go moch, agus
trialan Tú é go h-oban.

6. Cad ér, dá vrí shin, gur ceart dom
mo heasav a vel agam ach er Ghie?
Agus cad ás gur ceart dom mo vumín
a vel agam ach à nuar-hrócuiri Dé
aváin agus ás a glrásda náfa?

Oir, bíoch duini fóná am' himpal,
agus bráihri dévóideacha, agus cáirdi
dilishi, agus leuir veanuibi, agus
shgrivingf breáha, agus cantuin íving
salam, is ró veag an tairifi ghom iad
go lér nuer a víon sólás na ngrást imihi
uem, agus gan fáca agam ach mo
ghealús féin.

Níl an leis ig duini an uer shin ach
an oyingi, agus a hoil do chur go
h-úl le toil Dé.

(Tuille an tseacht ain seo chughainn.)

5. Deireadh duine aca, nuair a bhíodh
an sólás aige: Dubhart liom féin, i
lár na flúirse a bhí agam, Ní thíoc-
faidh buaireamh orm choíche.

Ach nuair a tógadh uaidh an grásta
do labhair sé airis: D'iompuís uaim do
ghnúis, ar seisean le Dia, agus tháinig
buaireamh orm.

Ach, tríd as tríd, ní théam sé i
n-éadóchas. Is amhlaidh a ghlaonn sé
níos déine ar Dhia: Ort-sa, a Thigh-
carna, a bheidh mé ag glaoch, ader
sé, agus chun mo Dhia í-cadh chuir-
tead mo ghúí.

Fé dheire gheibheann sé toradh a
ghuí agus innseann sé go bhfaigheann:
Tá éistithe ag Dia liom, ader sé, agus
tá truagh tagaithe aige dhom. Tá an
Tighearna 'na chabhair agus 'na chon-
guamh agam.

Conus san?—Tá mo dhólás iompuigh-
the chun sólais agat, ader sé, agus tá
áthas curtha am' thimcheall agat.

Má's mar sin a bhí an sgéal ag na
naoinh móra ní ceart do dhaoinibh
bochta mar sinne tuitim i n-éadóchas,
má leigtear dúinn bheith tamall dío-
grasach agus tamall patfhuar, mar
bíonn an Spioraid ag teacht agus ag
imtheacht do réir intinne a thoile féin.
Uime sin ader lób naomhtha: Tagann
Tú chuige go moch, agus trialann Tú
é go h-obann.

6. Cad air, dá bhrígh sin, gur ceart
dom mo sheasamh a bheith agam ach
ar Dhia? Agus cad ás gur ceart dom
mo mhainighin a bheith agam ach à
mór-thrócaire Dé amháin agus ás a
ghrásta naomhtha?

Oir, bíodh daoine fóná am' thim-
cheall, agus bráithre démhóideacha,
agus cáirde dílse, agus leabhair bhean-
uithe, agus sgríbhinní breátha, agus
cantain aoibhinn salm, is ró bheag an
tairbhe dhom iad go léir nuair a
bhíonn sólás na ngrást imthithe uaim,
agus gan fágtha agam ach mo dheal-
bhas féin.

Níl aon leigheas ag duine an uair
sin ach an shoidhne, agus a thoil do
chur go h-umhal le toil Dé.

AITHRIS AR CHRIOST.

AN TARNA LEABHAR.

(O'n aistriúchán a dheim an t-A thair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

(Caibidil a naoi ar leanamhaint.)

7. Níor casag oram ryan fós an duine a ní chò diaga, chò dévóideach san, nár voha shé uereanta sólás an ghrásda ag imeacht ueg, agus málu a teacht er a ghéogras.

Agus ní roiv an nár a fuer árdú agus sífshú sbrideálta, nár cuireag cabana crua er ruimish shín nú 'na ghie san.

Mar an té ná fuilgean cruatan agus triubalóid le grá do Ghie, ní hilean shé na níhí doingi a vuinean le Dia do his-beáint dó.

Is gnáth, nuer a hagan an cab, ná bíon ann ach còrha er an sólás a hagan 'na ghéog.

Mar, is don vuintir a trialtar sa chath atá an sólás gealta: is don té a big bua, er Sheshan, a húrhad bie de chraun ná beaba.

8. Tugtar, Iesh, sólás ó Ghie i dreó go méach an duine nís treshi chun an chaha do heasav. Ansan tagan an cab er, i dreó ná glacach shé uar mar gheaul er an sólás.

Níl an dial 'na chola, agus tá an cholán beó fós. Dá vrí shín, bí-shi olav a góny don chah. Táid do rúuid er do chlí agus er do ghesb, agus nil an tueneas agut le fáil uaha.

7. Níor casadh orm rianh fós aon duine a bhí chómh diadha, chómh dé-mhóideach san, nár mhothaigh sé uair-canta sólás an ghrásda ag imtheacht uaidh, agus maolú ag teacht ar a dhiogras.

Agus ní raibh aon naomh a fuair árdú agus soillsiú spioradálta, nár cuireadh cathanna cruadha air ruimis sin nó 'na dhiaidh san.

Mar, an té ná fuilgeann cruadhán agus trioblóid le grádh do Dhia, ní thuilleann sé na neithe doimhne a bhaineann le Dia do thaisbeáint do.

Is gnáth, nuair a thagann an cath, ná bíonn ann ach combarthá ar an sólás a thagann 'na dhiaidh.

Mar, is don mhuintir a trialtar sa chath atá an sólás gealta: is don té a bhéarfaidh buadh, ar Seisean, a thabharfad bia de chraun na beatha.

8. Tugtar, leis, sólás ó Dhia i dreó go mbeadh an duine níos treise chun an chatha do sheasamh. Ansan tagann an cath air, i dreó ná glacadh sé uabhar mar gheall ar an sólás.

Níl an diabhal 'na chodladh, agus tá an cholann beó fós. Dá bhri sin, bí-se ollannh i gcómhnuí don chath. Táid do namhaid ar do chlí agus ar do dheís, agus nil aon tsuaimhneas agat le fáil uatha.

(Caibidil a deich an tseachtain seo chughain.)

AITHRIS AR CHRIOST. AN TARNA LEABHAR.

(O'n aistriúchán a dhein an t-A thair Peadar Ua Laeghaire ar an
"Imitatio Christi.")

(Caibidil a naoi ar leanamhaint.)

7. Níor casag oram ríav fós an duine
a ví chó diaga, chó dévóideach san,
nár voha shé uercanta sólas an ghrásda
ag imeacht uég, agus málu a teacht er
a ghéogras.

Agus ní roiv an nár a fuer árdú agus
sílsnú sbridealta, nár cuireag cahana
crua er ruimish shin nú 'na ghie san.

Mar an té ná fuilgean cruatan agus
triubalóid le grá do Ghie, ní hilean shé
na níhi doingi a vuinean le Die do his-
beáint dó.

Is gnáth, nuer a hagan an cab, ná
bíon ann ach córha er an sólas a
hagan 'na ghieg.

Mar, is don vuúntir a trialtar sa chah
atá an sólas geaulta: is don té a viár-
big bua, er Sheshan, a húrhad bic
de chraun na beaba.

8. Tugtar, lesh, sólas ó Ghie i dreó
go mèach an duine nís tresbi chun an
chaha do heasav. Ansan tagan an
cab er, i dreó ná glacach shé uar mar
gheaul er an sólas.

Níl an dial 'na chola, agus tá an
cholan beó fós. Dá vrí shin, bí-shi
olav a góny don chah. Táid do náuid
er do chlí agus er do ghesb, agus níl
an tueneas agut le fáil uaha.

(Caibidil a deich an tseachtain seo chughain.)

7. Níor casadh orm riamh fós aon
duine a bhí chómh diadha, chómh dé-
mhóideach san, nár mhothaigh sé uair-
eanta sólas an ghrásta ag imtheacht
uaidh, agus maolú ag teacht ar a
dhíogras.

Agus ní raibh aon naomh a fuair
árdú agus soillsiú spioradálta, nár
cuireadh cathanna cruadha air ruimis
sin nó 'na dhiaidh san.

Mar, an té ná fuilgeann cruadhán
agus trioblóid le grád do Dhia, ní
thuilleann sé na neithe doimhne a
bhaineann le Dia do thaisbeáint do.

Is gnáth, nuair a thagann an cath,
ná bíonn ann ach comhartha ar an
sólas a thagann 'na dhiaidh.

Mar, is don mhúintir a trialtar sa
chath atá an sólas geallta: is don té a
bhéarfaidh buadh, ar Seisean, a
thabharfad bia de chraun na beatha.

8. Tugtar, leis, sólas ó Dhia i dreó
go mbeadh an duine níos treise chun
an chatha do sheasamb. Ansan tagann
an cath air, i dreó ná glacadh sé
uabhar mar gheall ar an sólas.

Níl an diabhal 'na chodladh, agus tá
an cholann beó fós. Dá bhri sin, bí-se
ollamh i gcómhnuí don chath. Táid
do namhaid ar do chlí agus ar do
dhéis, agus níl aon t-uaimhneas agat
le fáil uatha.

AITHRIS AR CHRIOST.

AN TARNA LEABHAR.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

CAIBIDIL A DEH.

Bächas er Ghie mar gheaul er a ghrásda.

1. Is chun ebiri ghiánav do rugag hu. Cad chuigi ghoit, mar shin, veh a d'iaruig suenish?

Cuir rôt fulag a ghiánav nís mó ná sólás áil. Cuir rôt an chros úmpar nís mó ná áhas a veh ort.

Ní h-än dévoideacht doit sólás do lrag. Níl éngi de vuintir a tael nár vah lesh sólás agus áhas spridálta áil dá viátach shé é.

Mar, is mó go muar an t-ivngas atá a sólás spridálta ná mar atá a nän fléshúr sálta ná a nän fléshúr a vuin-ean lesh a goluing.

Mar, is neavní, mó is slachar, gach pléshúr sálta. Pléshúr spridálta, áfach, is as na sováilcív ásan shé, agus ishé Die a chuirean isdeach a gry an duini é, agus níl ään fléshúr eli uasal, glan, ach é.

Ní fédir d'éngi, áfach, an sólás spridálta san ó Ghie a veh ige a góny, do raer mar is mah lesh, mar ní víon aum an chaha avad gan teacht.

CAIBIDIL A DEICH.

Buidheachas ar Dhia mar gheall ar a ghrásta.

1. Is chun oibre dhéanamh do rugadh thu. Cad chuige dhuít, mar sin, bheith a d'iarraidh suaimhnis?

Cuir rómbat fulang a dhéanamh níos mó ná sólás a dh'fháil. Cuir rómbat an chros a dh'iompar níos mó ná átuas a bheith ort.

Ní h-aon démhóideacht duit sólás do lorg. Níl aoinne de mhuintir an tsaoil nár mhaith leis sólás agus áhas spioradálta dh'fháil dá bhféadadh sé é.

Mar, is mó go mór an t-aoibhneas atá i sólás spioradálta ná mar atá i n-aon phléisiúr saolta ná i n-aon phléisiúr a bhaineann leis an gcolainn.

Mar, is neamhnídh, nó is salachar, gach pléisiúr saolta. Pléisiúr spioradálta, ámhthach, is as na sobhailcibh a dh'fhásan sé, agus is é Dia a chuireann isteach i gcroidhe an duine é, agus níl aon phléisiúr eile uasal, glan, ach é.

Ní féidir d'aoinne, ámhthach, an sólás spioradálta san ó Dhia a bheith aige i gcómhnuidhe, do réir mar is maith leis, mar ní bhíonn am an cnatha abhfad gan teacht.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistrúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR. CAIBIDIL A DEICH AR LEANAMHAINT.

2. Tá ghá ní a chuireann a guingiv a tólásh spridálta go muar, ishiad san iomad srien dá leogint lesh an aigini, agus iomad úntuivi as duini fén.

Is mah a ghinean Die é nuer a hogan shé grásda an tólásh do'n duini, ach is olc a ghinean an duini é nuer ná tugan shé báchas a tólásh shin er fad do Ghie, agus é vola mar gheaul er.

Shin é cúis ná fiaduid taurhishdí na ngrást ruith chúing, mar ní vímíd bách de Ghie mar gheaul orha, agus ní ad-vuimíd gur ó Ghie aváin a gheimíd iad.

Oir túrfar na grásda a góny do'n té a viárhig báchas mar gheaul orha, agus an rod a tugtar do'n duini úl cimeádfar ó ear an uer é.

3. Ní h-áil lium sólás a vuinbeach díom dólás cry, agus níl lorag agum er ghlúvachnav a haruigeóch me chun uer, béidir.

Oir ní náfa gach árd; ná ní mah gach mílish. Ná ní glan gach dúil; ná ní h-ionúin le Die a góny an ní is ionúin lingní.

Is áil lium, agus glacuim, an grásda d'úloig me agus d'ácuig eagala Dé oram a góny, agus d'ácuig me nís tuca chun me fén do lregean.

An té go vuil teagasc fálda ige ó vrona na ngrást er, agus smachdú ó harac na ngrást ueg, ní bál go meg báchas an vahasa ige er fén. Adavó shé ná fuil ion fén ach duini bocht dealav, loum.

Túir do Ghie an ní is le Die, agus cimeád agat fén an ní is leat fén. Shé shin, túir báchas do Ghie mar gheaul er a ghrásda, agus tuig ná fuil agat fén ach an peaca, agus ná fuil a dol doit ach an pionós is dual do'n feaca.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

2. Tá dhá ní a chuireann i geoin-nibh an tsóláis spioradálta go mór, is iad san iomad sriain dá leigint leis an aigne, agus iomad iontaoibhe as duine féin.

Is maith a dheineann Dia é nuair a thugann sé grásta an tsóláis do'n duine, ach is olc a dheineann an duine é nuair ná tugann sé buidheachas an tsóláis sin ar fad do Dhia, agus é mholadh mar gheall air.

Siné cúis ná féadaid tabharthaistí na ngrást ruith chúghainn, mar ní bhímíd buidheach de Dhia mar gheall ortha, agus ní admbuighmíd gur ó Dhia anháin a gheibhmíd iad.

Oir, tabharfar na grásta i gcómh-nuidhe do'n t-é a bhéarfáidh buidheachas mar gheall ortha, agus an rud a tugtar do'n duine úmhal cimeádfar ó fhear an uabhair é.

3. Ní h-áil liom sólás a bhainfeadh díom dólás croidhe, agus níl lorg agam ar dhlúth-mhachtnamh a thar-raingeóchadh mé chun uabhair, b'éidir.

Oir ní naombtha gach árd; ná ní maith gach mílis. Ná ní glan gach dúil; ná ní h-ionmhuin le Dia i gcómhnuidhe an ní is ionmhuin linne.

Is áil lium, agus glacaim, an grásta d'úmblóchaidh mé agus d'fhágfaidh eagla Dé orm i gcómhnuidhe, agus d'fhágfaidh me níos tuca chun me féin do thréigean.

An té go bhfuil teagasc faghálta aige ó bhronnadh na ngrást air, agus smachtú ó tharrang na ngrást uaidh, ní baoghal go mbeidh buidheachas aon mhaithéasa aige air féin. Admhó-chaidh sé ná fuil ann féin ach duine bocht dealbh loum.

Tabhair do Dhia an ní is le Dia, agus cimeád agat féin an ní is leat féin. 'Sé sin, tabhair buidheachas do Dhia mar gheall ar a ghrásta, agus tuig ná fuil agat féin ach an peaca, agus ná fuil ag dul duit ach an pionós is dual do'n pheaca.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR. CAIBIDIL A DEICH AR LEANAMHAIN.

4. Cuir tu féin a góny san áit is íshli, agus túrfar doít an áit is írdi. Is le chéili a ghoid shiad. Ní vion árd gan íshal. Ní vion bár gan bun fé. Agus is er a mun a heasyn an bár.

Na nuív is írdi as cóir Dé ish iad is íshli as cóir a n-aigini fén. Agus dá véd a nglóiri ishea is inó a n-úlycht. Bíd shiad lán den íringi agus den ghlóiri sbrideálta, agus ansun ní vion an veaun acu er ghlóiri olav a tael sho.

Bíd shiad greamuihi go daingean er Ghie, agus ansun ní vion an tli 'na gry do vuar-is-fiú.

Agus an vuintir a higean gur ó Ghie gach ili ní, pé tourhas a vion fáлта acu ní loirigid shiad glóiri ó n-a chéili mar gheaul er, ach loirigid shiad an ghlóiri atá ó Ghie aváin. Is ayil léo go molfi Die aish ciún gach ili ní, ionta fén agus ins na nuív go lér, agus shin a mion uaha chyihi.

5. Bí-shi bäch nuer a tugtar an beogán doít, agus tuilhir go dúrfi an mórán doít.

Ní hea, ach glac an beogán 'na vórán, agus glac an suarachas 'na hourhas fé leh.

Fiäch chun mórgachda an té a hugan doít an tourhas, agus chíhir nách tourhas beog ná tourhas suarach éngi a hugan shé ghoit. Ní beog éngi a gheitear ó Glie na glóiri.

Dá m'iad na pionóshí fén iad, a chuirean shé oruing, is ceart dúing veh bäch de mar gheaul orha. Is chun leasa ár n-anama a chuirean shé chúing gach ní den tórd san dá leogan shé chúing.

An té 'nar mian lesh grásda Dé chimeád, bloch shé bäch de vár a vayn shé; foyingeach nuer a tógtar ueg é; a gy go dúrfi har n-aish do é; úl, aireach, le heagala go gayilhach shé é.

4. Cuir tu féin i geombuú san áit is ísle, agus tabharfar duit an áit is aoirde. Is le chéile a ghabhaid siad. Ní bhíonn árd gan íscal. Ní bhíonn barr gan bun faoi. Agus is ar an mbun a sheasufonn an barr.

Na naoimh is aoirde os comhair Dé is iad is ísle os comhair a n-aigne féin. Agus dá mhéid a nglóire is eadh is mó a n-úmhluíocht. Bíd siad lán den fhírinne agus den ghlóire spioradálta, agus ansan ní bhíon aon bheann acu ar ghlóire fholamh an tsaoil seo.

Bíd siad greamuithe go daingean ar Dhia, agus ansan ní bhíonn aon tslí 'na geroi do mhór-is-fiú.

Agus an mhuinntir a thuigeann gur ó Dhia gach uile ní, pé tabharthas a bhíonn fáлта aca, ní loirigid siad glóire ó n-a chéile mar gheall air, ach loirigid siad an ghlóire atá ó Dhia amháin. Is áil léo go molfi Dia os cionn gach uile ní, ionta féin agus ins na naoimh go léir, agus sin a mbíonn uatha choíche.

5. Bí-se buidheach nuair a tugtar an beagán duit, agus tuilfir go dtabharfi an mórán duit.

Ní sheadh, ach glac an beagán 'na mhórán, agus glac an suarachas 'na thabharthas fé leith.

Féach chun mórdhachta an té a thugann duit an tabharthas, agus chífir nách tabharthas beag ná tabharthas suarach aon ní a thugann sé dhuit. Ní beag aon ní a gheibhtear ó Dhia na glóire.

Dá m'iad na pionóisí féin iad, a chuireann sé orainn, is ceart dúinn bheith buidheach de mar gheall ortha. Is chun leasa ár n-anama a chuireann sé chughainn gach ní den tsórd san dá leigeann sé chughainn.

An té n-ar mian leis grásda Dé chimeád, bíodh sé buidheach de bharr a bhfaghann sé; foidhneach nuair a tógtar uaidh é; ag guidhe go dtabharfi thar n-ais do é; úmhal, aireach, le heagla go gcaillfeadh sé é.

(Caibidil a haondéag an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

Caibidil a héngiàg.

A lyd duíni a hugan grá do chrosh
Isa.

1. Tá ig Isa inish a lán duíni go
vuil grá acu do ríocht Isa er neav, ach
fíor-veogán duíni gur fún leó Cros Isa
d'iúmpar; a lán duíni atá a lorag
sólásh, fíor-veogán atá tuca do hriub-
alóidiv d'ulag; a lán gur mah leó sy
chun búird a vochuir Isa, fíor-veogán
gur mah leó trosga ghéanav a vochuir
Isa.

Is mah le gahéngi veh shiánvar a
vochuir Isa. Níl ach beogán gur mah
leó pianta d'ulag er a hon.

Is mah le n-a lán Isa do leanúint
chó fada le brishi an aráin; ach níl
puíng gur mah leó dol chó fada le
cailísh na Páshi d'ól.

Molan a lán a víriúiltí. Ní hain-
ghan tarcuishní na croishi le puíng.

Tá a lán agus bíon grá acu d'Isa an
aid ná goun ärod 'na guingiv. Bíd
shiad á vola agus a breh báchuish
lesh an aid a víd shiad a fáil sóláish
ueg.

Ach má chelean shé é fén orha
beogán, agus má á an shé iad er feag
tamuil, shúd a gearán iad agus a
cásav nú a titim a n-iádochas er fad.

Caibidil a haondéag.

A luighead daoine a thugann grá do
chrois Iosa.

1. Tá ag Iosa anois a lán daoine go
bhfuil grá aca do righeacht Iosa ar
neamh, ach fíor-bheagán daoine gur
fonn leo Cros Iosa d'iomchar; a lán
daoine atá ag lorag sóláis, fíor-
bheagán atá tugtha do thrioblóidibh
a dh'fhulang; a lán gur maith leó súf
chun búird i bhfochair Iosa, fíor-
bheagán gur maith leo trosgadh
dhéanamh i bhfochair Iosa.

Is maith le gach aoinne bheith
séamhar i bhfochair Iosa. Níl ach
beagán gur maith leo pianta d'fhulang
ar a shon.

Le maith le n-a lán Iosa do lean-
amhaint chómh fada le brise an
aráin; ach níl puínn gur maith leo
dul chómh fada le cailís na Páise
dh'ól.

Molann a lán a mhírbhúiltí. Ní
thaitheannu tarcuisme na croise le
puínn.

Tá a lán agus bíonn grá aca d'Iosa
an fhaid ná gabhann aon rud 'na
gcoinnibh. Bíd siad á mholadh agus
ag breith buidheachais leis an fhaid
a bhíd siad ag fáil sóláis uaidh.

Ach má cheileann sé é féin ortha
beagán, agus má fhágann sé iad ar
feadh tamaill, siúd ag gearán iad agus
ag cásamh, nó ag tuitim i n-éadóchas
ar fad.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AN TARNA LEABHAR.

(Caibidil a haondéag ar leanamhaint.)

2. An vuintir, áfach, nách er son an tólásh a tugtar dóiv a vion a ghrá d'Isa, ach er son Isa féin, is a breh vächuish lesh a vid shiad, pé 'cu dólás nú sólás a tugtar dóiv.

Agus dá m'é a hoil näfa gan än vlúiri sólásh huirt chyha ghóiv, ní búrhidish chyha ghò ach mola agus bächas.

3. O, cad ná fiàdan grá d'Isa ghiànav, nuer a vion shé glan ó ghrá do ghuini féin nú ó veh er vaha le duini féin.

An vuintir a vion coitianta a lorag sólásh, cad tá ionta ach locht tuaras-duil do lorag?

Nách grá ghóiv féin, nis mó ná do Chríost, atá ig an muintir a vion a fiächuint a góny chun a dairifi féin nú chun a sochuir féin?

Cá vuil an duini le fáil atá olav er herivish Dé ghiànav a n-aishgi?

4. Is fánach le fáil an duini chó sbrideálta san go vuil shé loun ó gach ní.

Ca vuil an duini le fáil atá gan beaun er hevireas, agus loun, a n'aigini, ó gach ní crubhi? Is fada anún a luach, chó fada le himealuiv an dóuin.

Tugach duini ueg a chuid an tael; is neavní fós é.

Dineach duini aihrí vuar; níl aun fós ach suarachas.

(Tuille an tseachtain sco chughainn.)

2. An mhuintir, ámlthach, nách ar son an tsóláis a tugtar dóibh a bhíonn a ghrádh d'Iosa, ach ar son Iosa féin, is ag breith bhuidheachais leis a bhíd siad, pé'acu dóiás nó sólás a tugtar dóibh.

Agus dá mb'é a thoil naomhtha gan aon bhlúire sóláis a thabhairt choíche dhóibh, ní thabharfaidís choíche dho ach moladh agus buidheachas.

3. O, cad ná féadann grádh d'Iosa dhéanamh nuair a bhíonn sé glan ó ghrádh do dhuine féin nó ó bheith ar mhaithe le duine féin.

An mhuintir a bhíonn coitchianta ag lorg sóláis, cad tá ionta ach lucht tuarastail do lorg?

Nách grádh dhóibh féin, níos mó ná do Chríost, atá ag an muintir a bhíonn ag réachuint i gcómhnuidhe chun a dtairbhe féin nó chun a sochair féin?

Ca bhfuil an duine le fáil atá ollanbh ar sheirbhís Dé dhéanamh i n-aisce? 4. Is fánach le fáil an duine chómh spioradálta san go bhfuil sé loun ó gach ní.

Ca bhfuil an duine le fáil atá gan beann ar shaidhbhreas, agus loun, i n'aigne, ó gach ní cruthuithe? Is fada anonn a luach, chómh fada le himeal-laibh an domhain.

Tugadh duine uaidh a chuid an tsaoghail; is neamní fós é.

Deineadh duine aithrighe mhór; ní ann fós ach suarachas.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

(Caibidil a haondéag ar leanamahaint.)

Foulumych duini iomaláini gach
eólúish; ní puíng atá diánta ige fós.

Bíoch fíorantacht vuar ige, agus
díogras, agus dévóideacht er lasa; tá
inórán in easnav er fós. Tá in easnav
fós er an ní is mó 'na vuil gá ige lesh.

Cad é an ní é shin? Trésh gach ili ní
a hrégean dò, go dréceach shé é fén.
Go sgarhach shé er fad lesh fén. Go
vácach shé é fén agus ná bèach an
ghrá feasda ige ghò fén.

Nuer a veg gach ní diánta ige, do
raer mar is dó lesh is ceart dò,
tuigeach shé i n'aigini ná fuil ärod
diánta ige.

5. Nuer a veg gnó muar mah diánta
ige, ná measach shé an gnó veh muar
ná mah; ach tuigeach shé ná fuil ion
fén ach sherivísheach gan vah, fé mar
ader Biäl na Fíringi: Nuer a veg gach
ní diánta aguiv atá órduihi ghiv,
abruig; níl ionuing ach sherivíshig
gan vah.

Ansun ishea is fédir dò veh go
dealav agus go loun i gceart, sa sprid,
agus a reá, mar än lesh a Vúig.
Ænarán bocht ishea mishi.

Agus fós níl éngi is seviri, ná is mó
cócht, ná is sgarha ó cheangaluiv, ná
an duini shin gurab'eól dò sgarúint le
gahärod, agus é fén do chur san áit is
ishli.

(Caibidil a dó-dhéag an tseachtain seo chughainn.)

Foghlumuigheadb duine iomaláine
gach eoluis; ní puinn atá déanta aige
fós.

Bíodh fíoraontacht mhór aige, agus
díogras, agus démhóideacht er lasadh;
tá mórán in easamh air fós. Tá in
easnamh fós air an ní is mó 'na blfuil
gádh aige leis.

Cad é an ní é sin? Tar éis gach nile
ní a thréigean dò, go dtréigfeadh sé é
féin. Go sgarfadh sé ar fad leis féin.
Go bhfágfadh sé é féin agus ná beadh
aon ghrádh feasta aige dho féin.

Nuair a bheidh gach ní déanta aige,
do réir mar is dóich leis is ceart dò,
tuigeadh sé i n'aigine ná fuil aon rud
déanta aige.

5. Nuair a bheidh gnó mór maith
déanta aige, ná measadh sé an gnó
bheith mór ná maith; ach tuigeadh sé
ná fuil ann féin ach seirbhíscach gan
mhaith, fé mar adeir Béal na Fírinne:
Nuair a bheidh gach ní déanta agaibh
atá órduighthe dhaoibh, abraidh; níl
ionainn ach seirbhisigh gan mhaith.

Ansán iseadh is féidir dò bheith go
dealbh agus go lom i gceart, as
spioraid, agus a rádh, mar aon leis an
bhFúidh: Aonarán bocht iseadh mise.

Agus fós níl aoinne is saidhbhir, ná
is mó cómhacht, ná is sgartha ó chean-
galaibh, ná an duine sin gur b'cól dó
sgaramhaint le gach aon rud, agus é
féin do chur san áit is isle.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

Caibidil a dó-ghíag.

Bóhar ríoga na croschi náfa.

1. Focal cruég, dar le n-a lán, ishea an focal so: Trég tu féin; tóg chút do chros, agus lean Isa.

Ach beh shé nís deocara go muar éshdeacht lesh a vocal derineach úd: Imíg uem, a ghroungg valuíhí, ishdeach sa tîni hyry.

Na duíni éshdean inish lesh a vocal a dáv na croschi, ní gá ghóiv ään eagal a veh orha roimish a vocal a dáv na tîni shyry.

Beg an côrha so na croschi ins na flabish nuer a hucúig an Tiarna a túirt na brehi.

Sherivíshig na croschi, an vuíntir a chah a meaha do racr Chríost er an Grosh Chiásda, bed shiad go lér an uer shin lán de vuinín a teacht a láhir an Chríost chiána agus é a túirt na brehi.

2. Cad é on t-eagal atá ort mar shin an chros do hóguint chút, agus gurab' í a viárhig ishdeach sa ríocht hu?

Sa chrosh atá leas anama. Is inti atá beaha hyry. Is innti atá cosint er náuid. Ishí a hukan sólás ó neav dúing, agus neart aigini, agus áhas anama. Is inti atá bár gach sováilci. Is inti atá críochnú gach náfachda.

Caibidil a dó-dhéag.

Bóthar ríoga na croise naomhtha.

1. Focal críaidh, dar le n-a lán. iseadh an focal so: Tréig tu féin; tóg chughat do chros, agus lean Iosa.

Ach beidh sé níos deacra go mór éisteacht leis an bhfocal deirineach úd: Imthighidh uaim, a dhrong mbhalluighthe, isteach sa teine shíoruidhe.

Na daoine a dh'éisteann anois leis an bhfocal i dtaobh na croise, ní gádh dhóibh aon eagal a bheith ortha roimis an bhfocal i dtaobh na teine síoruidhe.

Beidh an cómhartha so na croise ins na flathais nuair a thiofaidh an Tighearna ag tabhairt na breithe.

Seirbhísigh na croise, an mhuintir a chaith a mbeatha do réir Chríost ar an gCrois Chéasta, beid siad go léir an uair sin lán de mhainighin ag teacht i láthair an Chríost Chéadna agus é ag tabhairt na breithe.

2. Cad é an t-eagal atá ort mar sin an chros do thógaint chúghat, agus gur b'í a bhéarfaidh isteach sa rígeacht thu

Sa chrois atá leas anama. Is innti atá beatha shíoruidhe. Is innti atá cosaint ar namhaid. Is í a thugann sólás ó neamh dúinn, agus neart aigne, agus áthas anama. Is innti tá barr gach sobháilce. Is innti atá críochnú gach naomhtachta.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

(Caibidil a dó dhéag ar leanambhaint.)

Níl sáváil anama, ná súil le beaha hyry ach a Grosh a Tlánahóra.

Tóg chút do chros, dá vrí shin, agus lean Isa, agus sroshir an veaha hyry.

Tá Isa imihi rôt, ag úmpar a chroshi, agus d'uilig she bás doit er a grosh i dreó go niánfá-sa do chros d'úmpar agus gurav'ionúin leat bás er a grosh.

Oir, má gheinn tú bás in éneacht le h-Isa, be tú beó in éneacht le h-Isa. Agus má vion tú páirteach 'na feannaid, be tú páirteach 'na ghlóiri.

3. Fiách; ishí an chros an ní go lér. Agus ishé an bás an gnó go lér. Agus níl bóhar eli chun na beaha, ná chun suenish aigini, ach bóhar na croshi náfa agus na peanuidi chun aihrí i n-ay an lae.

Eirig ad' reou áit, cuarduig do reou rod, ní vayir bóhar nís irdi huas, ná bóhar nís sáválta his, ná an bóhar san na croshi náfa.

Riaruig gachuili ní do raer do hoili agus do hishgeana, agus chíhir ná beg ään dol agat ó rod éigin a veh le fulag a góny, peoca is toil leat é nú nách toil. Shé shin le rá, beg an chros agat a góny, peoca is mah leat é nú nách mah.

Beg tengeas ort ad' valuiv beaha, nú beg buert agat le fulag at' aigini.

Níl sábháil anama, ná súil le beatha shíoruidhe ach i gCrois an tSlanui-theóra.

Tóg chúghat do chros, dá bhrí sin, agus lean Iosa, agus sroisfir an bheatha shíoruidhe.

Tá Iosa imthithe rómhat, ag ionchar a choise, agus d'fhuiling sé bás duit ar an gerois i dtró go ndéanfá-sa do chros a dh' ionchar agus gur bh'ion-nhuin leat bás ar an gerois.

Oir, ná gheibheann tú bás i n-aon-fheacht le h-Iosa, beidh tú beó i n-aon-fheacht le h-Iosa. Agus má bhíonn tú páirteach 'na pheanaid, beidh tú páirteach 'na ghlóire.

3. Féach; is í an chros an ní go léir. Agus is é an bás an gnó go léir. Agus níl bóthar eile chun na beatha, ná chun suaimhnis aigne, ach bóthar ná croise naombtha agus na peanaide chun aithrighe i n-aghaidh an lae.

Eirigh ad' rogha áit, cuardaigh do rogha rud, ní bhfaighir bóthar níos aoirde thuas, ná bóthar níos sábhálta thíos, ná an bóthar san na croise naombtha.

Riaruigh gach uile ní do réir do thoile agus do thuisgiona, agus chíhir ná beidh aon dul agat ó rud éigin a bheith le fulang agat i gcómhnuidhe, pé'cu is toil leat é nó nách toil. Sé sin le rádb, beidh an chros agat i gcómhnuí, pé'cu is maith leat é nó nách maith.

Beidh teinneas ort ad' bhallaibh beahta, nó beidh buairt agat le fulang ad' aigne.

(Tuille an tseachtain seo chughaim.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhen an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

(Caibdil ia dó dhéag ar leanambaint.)

4. Ureanta beg Die imibi uet. Uer-canta eli beg do chórsa a eur triubalóidi ort. Agus i n-iamuish a méd shin, be tú féin go minic ad' ebra féin.

Agus mar vara er go lér, ní veg an leis agat le fáil, ná an uasguilt. Ní fláir doit fulag pé faid is toil le Die é.

Oir ishé toil Dé nách fláir doit ouluim conus buercav gan sólás d'ulag, agus conus tu féin d'ágáilt er fad a láiv Dé, i dreó go guirhach an fulag bresh úlychda ort.

Níl éngi a huigean Pásh a Tlánaóra chó mah kesh an té a chahan rod égin de'n tórd d'ulag.

Tá an chros, dá vrí shin, le fáil i góny, agus tá shí ad' chóir ins gahával.

Níl an dol uehi agat pé áit 'na ruibir, mar pé áit 'a ngeóir biàrhir hu féin leat aun, agus be tú féin agat a góny.

Fiách suas nú fiách shys, fiách amach nú fiách ishdeach; gheóir an chros ins gahával; agus ní fláir doit an oyingi ghiánav ins gahával, má's mah leat sueneas aigini veh agat, agus an chróing hyry do huileav.

(Tuille an tseacht ain seo chughainn.)

4. Uaireanta beidh Dia imthithe uuit. Uaireanta eile beidh do chómbarsa ag eur trioblóide ort. Agus i n-éaghumis an méid sin, beidh tú féin go minic ad' chrádh féin.

Agus mar bhara air go léir, ní bheidh aon leighneas agat le fáil ná aon thuasgáilt. Ní foláir duit iulang pé faid is toil le Dia é.

Oir is é toil Dé nách foláir duit a dh'fhoghlaim conus buaireamh gan sólás a dh'fhuang, agus conus tu féin a dh'fhágáilt ar fad i láimh Dé i dtreó go geuirfeadh an fulang breis úmhluícha ort.

Níl ainne a thuigeann Páis an tSlánuitheóra chómh maith leis an té a chaitheann rud éigin de'n tsórd a dh'fhulang.

Tá an chros, dá bhrí sin, le fáil i gcómhnuidhe, agus tá sí ad' chóir ins gach aon bhall.

Níl aon dul uaithe agat pé áit 'na ruithfir, mar pé áit 'na ngeóbbhair béarfair thu féin leat ann, agus beidh tú féin agat i gcómhnuidhe.

Féach suas nó féach síos, féach amach nú féach isteach; gheóbbhair an chros ins gach aon bhall; agus ní foláir duit an fhoirdhne dhéanamh ins gach aon bhall, má's maith leat suaimhneas aigne bheith agat, agus an choróim shíoruidhe do thuilleamh.

(Tuille an tseacht ain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRÍOST.

(O'n aistriúchán a dheim an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR

(Caibidil a dó dhéag ar leanamhaint.)

5. Má úmpan tu an chrós go toil-
hanach úmparó shí hu, agus biárha
shí lé hu chun na crihi atá uet, chun
na h-áiti 'na meg déri le fulag, ní ná
beg anso chyhi.

Má úmpan tú í a guingiv do hoili,
is áula a ve tu a diánav tuili ualuig
doit féin, agus a miádú do hriubalóidi,
agus pé rod a ghiánhir cahir í úmpan.

Má chahan tú ghiot cros, ná bíoch
án fiuc dá vearahal ná go guirfar ort
ceaun eli, ceaun a veg nís truimi,
bédir.

6. An áula is dó leat go viatuir-shi
dol ó ní nár iad an duini ryav fós
dol ueg? Cá vuil an náv a ghoiv tríd
a sál so gan cros agus bucreav?

Dá mé ár Slánahóir Isa Críost féin
é, ní roiv shé uer a chluig d'á veaha
gan dólás: Mar shin, ader shé, níor
vláir do Chríost fulag, agus eirí ós na
mairiv, agus er a guma san teacht
ishdeach 'n-a ghlóiri.

Agus cad ab ayil leat-sa velh a lorag
bóhir eli, i n-iamuish a vóhir ríoga so,
bóhar na cróshi náfa?

5. Má ioncharann tú an chros go
toiltheanach ioncharócaidh sí thu,
agus béarfaidh sí léi thu chun na
críche atá uait, chun na h-áite 'n-a
mbeidh deire le fulag, ní ná beidh
anso choíche.

Má ioncharann tú í i geoinnibh do
thoile, is amhlaidh a bheidh tú ag
déanamh tuille ualaigh duit féin, agus
ag méadú do thrioblóide; agus pé rud
a dhéanfair caithfair í dh'ionchar.

Má chaitheann tú dhiot cros, ná
bíodh aon phioc d'á mbearbhall ort nár
go geurfar ort ceann eile, ceann a
bheidh níos truime, b'fhéidir.

6. An amhlaidh is dóich leat go
bhféadfair-se dul ó ní nár fhéad aon
duine riamh fós dul uaidh? Cá bhfuil
an naomh a ghaibh tríd an sál so gan
cros agus buaireamb?

Dá mbé ár Slánuightheóir Iosa
Críost féin é, ní raibh sé uair a'
chluig d'á bheatha gan dólás: Mar sin,
adeir sé, níor bh'foláir do Chríost fu-
lang, agus cirighe ós na mairbh, agus
ar an gcuma san teacht isteach 'n-a
ghlóire.

Agus cad ab áil leat-sa bheith ag
lorg bóthair eile, i n-éagluinis an bhó-
thair ríoga so, bóthar na croise naomh-
tha?

(Tuille an tseachta in seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a shein an t-A thair Peadar Ua Laoghaire ar an
"Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

(Caibidil a dó dhéag ar leanamhaint.)

7. Cros agus mairtíreacht ab ea
beaba Chríost er fad, agus tusa a
d'iarruig suenish agus ábhisli doit féin!

Tá dearúid ort, dearúid muar, má
loirigean tú ärod ach peanuid er a sál
so. Níl i meaha an duini er a sál so
ach peanuid er fad, agus an chros ins
gahäval aun.

Agus an té is doingi a héan sa veaha
spridálta is minic gurab'é a ghein na
crosa is truimi, mar, trí véd a ghrá
do Ghie, is er is crua veh deilti ó
Ghie.

8. Ach san aum giána, a lár na
peanuidi go lér, níl an duini shin gan
gäh sólásh a teacht chuigi. A fulag na
cróshi ghò tuigean shé a n'aigini go
vuil an sochar spridálta a dol i méd
dò.

Fuiligean shé an t-ualach le lán
chry, agus ansan is muinín as Die
agus súil le sólás a víon ige i n-inead
an ualuig.

Agus dá véd a cráitear an cholán
lesh a bionós ishea is mó a neartu-
tear an aigini lashdig le grásda Dé.

Agus uereanta, mar gheaul er a
ngrá a víon ige a nuini do'n tólás a
gheitear ó chrossh Chríost, bíon an
neartú aigini a ghinean an fulag agus
an pionós chó láidir shin nách mah
lesh a nuini veh 'n-a n-iamuish.
Tuigean shé a n-aigini dá véd a uiligeó
shé er son Dé gurab'ea is tainghavy a
ve shé a láhir Dé.

(Tuille an tseachta in seo chughainn.)

7. Cros agus mairtíreacht ab eadh
beatha Chríost ar fad, agus tusa a
d'iarraidh suainimis agus áthais duít
féin!

Tá dearmhad ort, dearmhad mór, má
loirgeann tú aon rud ach peanaid ar
an saol so. Níl i mbeatha an duine
ar an saol so ach peanaid ar fad, agus
an cros ins gach ion bhall ann.

Agus an té is doimbne a théigteann
sa bheatha spioradálta is minic gur
b'é a gheibheann na crosa is truime,
mar, trí mhéid a ghrádh do Dhia, is
air is cruadha bheith deighilte ó Dhia.

8. Ach san am gcéadna, i lár na
peanaide go léir, níl an duine sin gan
gaoth sóláis ag teacht chuige. Ag
fulang na croise dho tuigean sé i
n'aigine go bhfuil an sochair spiorad-
álta ag dul i méid do.

Fuilingeann sé an t-ualach le lán
chroirdhe, agus ansan is mainighin as
Dia agus súil le sólás a bhíonn aige
i n-inead an ualaigh.

Agus dá mhéid a cráidhtear an
cholann leis an bpionós iseadh is mó
a neartuightear an aigine laistigh le
grásda Dé.

Agus uaireanta, mar gheall ar an
ngrádh a bhíonn ag an nduine do'n
tsóias a gheibhtear ó chrois Chríost,
bíonn an neartú aigine a dheineann an
fulang agus an pionós chómh láidir sin
nách maith leis an nduine bheith 'na
n-éaghmuís. Tuigean sé i n-aigine d'a
mhéid a dh'fuilingeóchaidh sé ar son
Dé gur b'eadh is taitheamhaighe a
bheidh sé i láthair Dé.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

(Caibidil a dó dhéag ar leanamhaint.)

Ní h-er a nuíni is cóir a vachas san a veh, ach ar ghrásda Chríost féin. Tá grásda Dé chóchdach san go guir-ean shé iachuint er nádúr lag a duíni, an pionós agus an triubalóid is fuahlesh, do lorag agus do ghlaca agus d'ulag, le díogras.

9. Níl shé do raer nádúr a duíni an chros d'úmpar, an chros do ghráú, an cholán do smachdú agus do chur fé chosh, diúltú d'onóir, cur suas le cuishni, é féin d'ishliú, agus dúil a veh ige go n-íshleóch duíni eli é; gach bárlan agus gach díováil d'ulag le foyingi, agus gan an lorag a veh ige er tairifiv a tael sho.

Fiach ishdeach ionat féin agus chihir ná fuil er do chumas inéachor nihi de'n tórd san a ghiánav.

Ach má vion do vuinín à Die agut túrfar doit ó neav an cumas. Cuirfar an sál agus an cholán fé smacht do hoili.

'Na heaunta san, má vion aram a chrediv agat, agus shiála crosli Chríost ort, ní heagal doit an náuid, an dial.

10. Cuir rôt, dá vrí shin, mar a ghiánhach sherivíshach mah dílish le Críost, cros do Hiarna d'úmpar go fearúil, ó's er a grosh a ciásag é er do hon-sa.

Cuir rôt mórán bárlin agus mórán míchoharuim ulag an aid a ve tú sa veaha vi-ortíúnach so. Oir shin mar a veg agat, pé áit 'na mer. Agus shin mar a gheóir an veaha so, pé áit 'na rayir a volàch.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

Ní h-ar an nduine is cóir a bhuidheachas san a bheith, ach ar ghrásda Chríost féin. Tá grásda Dé chómh cómhachtach san go geuireann sé fhiachaint ar nádúr lag an duine, an pionós agus an trioblóid is fuath leis, do lorg agus do ghlacadh agus d'fhuilang, le díogras.

9. Níl sé do réir nádúr an duine an chros d'iomchar, an chros do ghrádhú, an cholann do smachtú agus do chur fé chois, diúltú d'onóir, cur suas le tarcuisne, é féin d'ishliú, agus dúil a bheith aige go n-íshleóchadh daoine eile é; gach bárlhan agus gach díobháil a dh'fhuilang le foidhne, agus gan aon lorg a bheith aige ar tairbhíh an tsaoil seo.

Féach isteach ionat féin agus chifar ná fuil ar do chumas in aon chor neithe de'n tsórd san a dhéanamh.

Ach má bhíonn do mbainighín as Dia agat tabharfar duit ó neamh an cumas. Cuirfar an saol agus an cholann fé smacht do thoile.

'Na theamta san, má bhíonn arm an chreidimh agat, agus séala croise Chríost ort, ní heagal duit an namhaid, an diabhal.

10. Cuir rómhat, dá bhrí sin, mar a dhéanfadh seirbhíseach maith dílis le Críost, cros do Thighearna d'iomchar go fearambail, ó's ar an gerois a céasadh é ar do shon-sa.

Cuir rómhat mórán bárlhan agus mórán míchothraim a dh'fhuilang an fhlaid a bheidh tú sa bheatha mbífhortíúnach so. Oir sin mar a bheidh agat, pé áit 'n-a mbeir. Agus sin mar a gheóbbhair an bheatha so, pé áit 'na raighir i bhfolach.

AITHRIS AR CHRIOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNÁ LEABHAR.

(Caibidil a dó dhéag ar leanamhaint.)

Ní fláir an shgiál a voh áluúig. Níl äñ leis er na triubalóidiv, ná äñ dul uaha, ach iad d'ulag.

Má's mah leat caradas a Tiarna voh agat, agus tu voh páirteach lesh, ól a chailish le grá ghò.

Fág fé Ghie na sólásh. Tugach shé ghoit iad nú cimeádach shé uet iad, do raer a hoili náfa.

Ach tusa, cuir-shi rôt na triubhal-óidí ulag, agus abuir leat fén gur sóláis ana vuara iad. Oir ní h-än chomórtas triubalóidí na h-ayimshiri atá aguing anso, i n-aice lesh a nglóiri byry a hílhid shiad doit, bíoch go guirfí iad go lér ort fén agus go viadfá fén iad go lér ulag.

II. Nuer a ve tú i dreó go meg na triubalóidí milish doit, agus go meg dúil agat ionta er son Chríost, ní mishdi ghoit a veas an uer shin go vuil an shgiál go mah agat, mar beg flahas Dé er a dalav so agat.

An aid a veg dohal ruimish a biunós agat agus tu a tehi ueg, beg an shgiál go h-olc agat. Is piunós voh a tehi ó fiunós, agus cimeátuig an piunós san suas leat a góny.

Ní foláir an sgéal a bheith amhlaidh, Níl aon leigheas ar na trioblóidibh, ná aon dul uaha, ach iad d'fhulang.

Má's maith leat caradas an Tigh-earna bheith agat, agus tu bheith páir-teach leis, ól a chailis le ghrádh dho.

Fág fé Dhia na sóláis. Tugadh sé dhuit iad nó cimeádadh sé uait iad, do réir a thoile naombtha.

Ach tusa, cuir-se rómhat na triob-lóidí dh'fhulang, agus abair leat féin gur sóláis ana mhóra iad. Oir ní h-aon chomórtas trioblóidí na h-aimsire atá againn anso, i n-aice leis an nglóire shíoruídhe a thuillfid siad duit, bíodh go geurfí iad go léir ort féin agus go bhféadfá féin iad go léir a dh'fhulang.

II. Nuair a bheidh tú i dtreó go mbeidh na trioblóidí milis duit, agus go mbeidh dúil agat ionta ar son Chríost, ní misde dhuit a mbeas an uair sin go bhuil an sgéal go maith agat, mar beidh flathas Dé ar an dtalamh so agat.

An aid a bheidh doicheall roimis an bpionós agat agus tu ag teitheadh uaidh, beidh an sgéal go h-olc agat. Is pionós bheith ag teitheadh ó phionós, agus cimeádfaidh an pionós san suas leat i gcómhnuí.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

AITHRIS AR CHRÍOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

(Caibidil a dó dhéag ar lear-amhaint.)

12. Má hocaryn tú t'aigini, mar is ceart doit í hocarú, er a biunós ulag, agus er a más ulag, beg an shgià go mah agat gan a hili rínish, agus beg suenas agat.

Dá dógtí suas tu, mar a tógag Pól, go dí an tríú flahas, ní chuirhach san tu ó nihi veh le fulag agat: Teasbeánhad-sa gho san, aduert Isa, cad iad na nihi muara atá le fulag ige er son m'ainimi.

Tá ort pionós ulag, dá vrí shin, má's mah leat grá veh agat d'Isa agus a hoil do ghiánav a góny.

O, dá miú hu go dúrfí ní ghoit le fulag er son ainimi Isa! Cad í an ghlóiri le méid a véach dá vár agat! Cad é an t-áhas a chuirfá er aingealuiv Dé! Cad é an dea-haumpla a hurfá do'n chórsin!

Mar, molan gabéngi an fulag, bíoch gur fánach duini gur mah lesh fulag a ghiánav.

Agus go dein ba chóir doit-shi royint veog ulag er son Chríost, nuer a chion tú na slóiti a fulag puniósí muara er son a tael sho.

14. Tuig an méid sho gó cruíng. Beaha bášh ishea is ceart doit-shi chahav. Dá véd a vásyn duini a veaha féin ishea is mó a hosanyn shé er veh beó chun Dé.

(Tuille an tseachtain seo chughainn.)

13. Má shocaruíonn tú t'aigine, mar is ceart duit í shocarú, ar an bpionós a dh'fhulang, agus ar an mbás a dh'fhulang, beidh an sgéal go maith agat gan a thuille ríghnis, agus beidh suainhneas agat.

Dá dtógtí suas tu, mar a tógadh Pól, go dtí an tríombadh flathas, ní chuirfeadh san tu ó neithe bheith le fulang agat: Taisbeánfad-sa dho san, adubhairt Iosa, cad iad na neithe móra atá le fulang aige ar son m'ainime.

Tá ort pionós a dh'fhulang, dá bhí sin, má's maith leat grádh bheith agat d'Iosa agus a thoil do dheanamh i goómhnuí.

O, dá mb'fhiú thu go dtabharfí ní dhuit le fulang ar son ainime Iosa! Cad í an ghloire le méid a bheadh dá bharr agat! Cad é an t-áthas a churfá ar aingealaibh Dé! Cad é an deagh-shampia a thabharfá do'n chómhar-sain!

Mar, molann gach aoinne an fulang, bíodh gur fánach duine gur maith leis fulang a dheanamh.

Agus go deimhin ba chóir duit-se roinnt bhcag a dh'fhulang ar son Chríost, nuair a chionn tú na slóighte ag fulang pionóisí móra ar son an tsaoil seo.

14. Tuig an méid seo go cruinn. Beatha báis iseadh is ceart duit-se chaitheamb. Dé mhéid a bhásuíonn duine a bheatha féin iseadh is mó a thosnuíonn sé ar bheith beó chun Dé.

AITHRIS AR CHRÍOST.

(O'n aistriúchán a dhein an t-Athair Peadar Ua Laoghaire ar an "Imitatio Christi.")

AN TARNA LEABHAR.

(Caibidil a dó dhéag ar leanamhaint.)

Níl éngi iriúnach chun nihi spridálta do vrehniú ach an té a íshlón é fén chun triubalóidí ulag er son Chríost.

Níl árod is tainghavy a láhir Dé, ná is tairifí do ghuini fén, ná nihi ulag go foyingeach er son Chríost.

Dá mèach do rou le fáil agat, b'eara ghoit fulag er son Chríost do hou ná mórán sólásh do hou, mar do ghiánh-ach an fulag hu cosúil le Críost fén, agus lesh na nuív.

Mar ní h-íad an sólás spridálta agus an víshlacht a hílhig luacht sáhir dúing ná a ghiánhig leas ananda ghúing, ach fulag pian agus fulag triubalóidí le foyingi ishea ghiánhig é.

15. Dá mèach éngi eli níb'éár agus níba hairifí chun na cini dána d'uas-guilt ná pianta ulag er a hon, do his-beánhach ár Slánahóir dúing an ní shin, le briahar agus le gníov.

Ishé rod ua hisbeáin shé go silér dá ghesbgiubaluiv a ví á leanúint, agus do gach duini gur mian lesh é leanúint, ná gurav'é a leas an chros d'úmpar: Más mian le héngi teacht am' ghiie-shi, er sheshean, tógach sé chuigi a chros agus leanach shé me.

Trésh gach ní do lé agus do vrehniú, dá vrí shin, ní fédir a reá sa deri, ach, gur trí vórán triubalóidí a chahimíd dol ishdeach a rycht Dé.

(An Tríomhadh Leabhar, Caibidil a h-aon an tseachtain seo chughainn.)

Níl aoinne oireamhnach chun neithe spioradálta do bhreithniú ach an t-é a dh'ísligheann é féin chun trioblóidí dh'fhuilang ar son Chríost.

Níl aon rud is taitlincambaighe i láthair Dé, ná is tairbhighe do dhuine féin, ná neithe dh'fhuilang go foildheach ar son Chríost.

Dá mbeadh do rogha le fáil agat, bíhearra dhuit fulang ar son Chríost do thogha ná mórán sóláis do thogha, mar do dhéanfadh an fulang thu cosmhail le Críost féin, agus leis na naoimh.

Mar ní h-íad an sólás spioradálta agus an mhísléacht a thuillfidh luacht saothair dúinn ná a dhéanfaidh leas anama dhúinn, ach fulang pian agus fulang trioblóidí le foildhne iseadh dhéanfaidh é.

15. Dá mbéadh aon ní eile níb'fhéarr agus níba tairbhighe chun na cine daona dh'fhuasgailt, ná pianta dh'fhuilang ar a shon, do thaisbeánfadh ár Slánitheóir dúinn an ní shin, le briathar agus le gníov.

Is é rud a thaisbeáin sé go soiléir dá dheisgiobulaibh a bhí 'ghá leanamhaint, agus do gach duine gur mian leis é leanamhaint, ná gur bh'é a leas an chros d'iomchar: Más mian le h-aoimne teacht am' dhiaidh-se, ar seisean, tógadh sé chuige a chros agus leanadh sé me.

Tar éis gach ní do léigheadh agus do bhreithniú, dá bhrí sin, ní féidir a rádh sa deire, ach, gur tré mhórán trioblóidí a chaithimid dul isteach i ríghéacht Dé.